

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 5. maaliskuuta 2026
(OR. en)

15484/1/25
REV 1

Toimielinten välinen asia:
2023/0115(COD)

EF 372
ECOFIN 1523
CODEC 1823
PARLNAT
ECB

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: Neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIN antamiseksi direktiivin 2014/49/EU muuttamisesta talletussuojan soveltamisalan, talletusten vakuusjärjestelmien varojen käytön, rajatylittävän yhteistyön ja avoimuuden osalta
– Neuvosto hyväksynyt 5 päivänä maaliskuuta 2026

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2026/...,**

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**direktiivin 2014/49/EU muuttamisesta talletussuojan soveltamisalan,
talletusten vakuusjärjestelmien varojen käytön, rajatylittävän yhteistyön
ja avoimuuden osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

ovat kuulleet Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 307, 31.8.2023, s. 19.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2024 (EUVL C, C/2025/3754, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3754/oj>), ja neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta, annettu 5. maaliskuuta 2026 ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU³ 19 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti tarkastellut kyseisen direktiivin soveltamista ja soveltamisalaa ja todennut, että talletusten vakuusjärjestelmien perustamisella on pääosin saavutettu tallettajien suojaamista unionissa koskeva tavoite. Komissio on kuitenkin myös todennut, että on tarpeen puuttua talletussuojassa jäljellä oleviin aukkoihin ja parantaa talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa sekä yhdenmukaistaa sääntöjä, jotka koskevat muita talletusten vakuusjärjestelmien toimia kuin korvausten maksumenettelyjä.
- (2) Unionin kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksen uudelleentarkastelun tarkoituksena on tasoittaa tietä pankkiunionin syventämiselle. Näin ollen talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa olisi yhdenmukaistettava edelleen.
- (3) Unionin kriisinhallinta- ja talletussuojakehyksessä olisi johdonmukaisesti noudatettava periaatetta, jonka mukaan tappiot lankeavat osakkeenomistajille ja velkojille eikä veronmaksajien varoja käytetä vaikeuksissa olevien luottolaitosten auttamiseen tai pelastamiseen.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

- (4) Talletussuojan tavoite voi vaarantua, jos luottolaitokset eivät noudata velvoitteitaan kannatusmaksujen maksamisesta talletusten vakuusjärjestelmiin tai tietojen antamisesta tallettajille ja talletusten vakuusjärjestelmille. Talletusten vakuusjärjestelmien tai tapauksen mukaan nimettyjen viranomaisten olisi veloitettava lakisääteinen korko myöhässä maksettujen kannatusmaksujen erääntyneestä määrästä. On tärkeää parantaa talletusten vakuusjärjestelmien sekä nimettyjen ja toimivaltaisten viranomaisten välistä koordinoitua täytäntöönpanotoimien toteuttamisessa sellaista luottolaitosta vastaan, joka ei täytä velvoitteitaan. On tarpeen varmistaa, että talletusten vakuusjärjestelmät tai tapauksen mukaan nimetyt viranomaiset ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille ajoissa luottolaitosten mahdollisista talletussuojasääntöjen mukaisten velvoitteiden rikkomisista, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁴ mukaisia valvontavaltuuksiaan. Jotta voidaan lisäksi varmistaa, että luottolaitokset noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä sääntöjä, jäsenvaltioiden olisi säädettävä asianmukaisista seuraamuksista tapauksissa, joissa kyseisiä sääntöjä rikotaan.
- (5) Jotta voidaan tukea talletusten vakuusjärjestelmien käytäntöjen yhdenmukaistamista ja avustaa talletusten vakuusjärjestelmiä niiden häiriönsietokyvyn testaamisessa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁵ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', olisi annettava ohjeita talletusten vakuusjärjestelmiä koskevien stressitestien toteuttamisesta.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

- (6) Direktiivin 2014/49/EU mukaisesti tiettyjen rahoituslaitosten, myös sijoituspalveluyritysten, talletuksille ei voi saada suojaa talletusten vakuusjärjestelmiltä. Varojen, jotka kyseiset rahoituslaitokset saavat asiakkailtaan ja tallettavat asiakkaidensa puolesta luottolaitokseen harjoittaessaan tarjoamiaan palveluja, olisi kuitenkin tietyin ehdoin kuuluttava talletussuojaan.
- (7) Talletusten vakuusjärjestelmältä suojattujen tallettajien luokitus perustuu tavoitteeseen suojata vähittäissijoittajia, kun taas ammattimaisten sijoittajien ei katsota tarvitsevan tällaista suojaa. Tästä syystä viranomaiset on tähän mennessä suljettu talletussuojan ulkopuolelle. Useimpia viranomaisia, joihin joissakin jäsenvaltioissa kuuluvat koulut ja sairaalat, ei kuitenkaan voida pitää ammattimaisina sijoittajina. Siksi on tarpeen varmistaa, että kaikkien vähittäissijoittajien, kuten paikallisviranomaisten, pienten julkisyhteisöjen ja valtion- tai osavaltionhallinnon määräysvallassa olevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen, talletuksille voidaan saada talletusten vakuusjärjestelmän tarjoama suoja.

- (8) Jotta voidaan varmistaa, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU⁶ mukaisen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi otetut talletukset käytetään kokonaisuudessaan tappioiden kattamiseen ja että niillä osallistutaan luottolaitoksen pääomapohjan vahvistamiseen, jos luottolaitos kaatuu, kyseiset talletukset olisi suljettava talletusten vakuusjärjestelmien talletussuojan ulkopuolelle. Jotta voidaan varmistaa tällaisten talletusten yhdenvertainen kohtelu objektiivisten kriteerien perusteella, ne olisi suljettava talletusten vakuusjärjestelmien talletussuojan ulkopuolelle riippumatta siitä, onko kriisinvirkaisuviranomainen antanut luvan niiden sisällyttämiseen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinvirkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

- (9) Tietyistä tapahtumista, kuten yksityisiin asuinkiinteistöihin liittyvistä luonnollisen henkilön tekemistä kiinteistökaupoista tai tiettyjen vakuutuslaitosten maksamisesta, seuraavat talletukset voivat tilapäisesti johtaa suuriin talletuksiin. Tästä syystä direktiivissä 2014/49/EU veloitetaan jäsenvaltiot varmistamaan, että kyseisistä tapahtumista aiheutuvien talletusten suoja on yli 100 000 euroa vähintään kolmen kuukauden mutta enintään 12 kuukauden ajan siitä hetkestä, kun kyseinen määrä on hyvitetty tai kun kyseiset talletukset ovat laillisesti siirrettävissä. Talletussuojan yhdenmukaistamiseksi unionissa ja tällaisten talletusten suojan soveltamisalaan liittyvän hallinnollisen monimutkaisuuden ja oikeudellisen epävarmuuden vähentämiseksi on tarpeen yhdenmukaistaa näiden talletusten suojaa siten, että se on kaikkien tilapäisesti korkeiden saldojen osalta vähintään 500 000 euroa ja kiinteistökaupoihin liittyvien talletusten osalta enintään 2 500 000 euroa yhdenmukaisesti kuuden kuukauden ajan, 100 000 euron talletussuojan tason lisäksi. Sen jälkeen kun jäsenvaltiot ovat saattaneet nämä talletussuojan määrät osaksi kansallista lainsäädäntöään, niitä olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisin väliajoin ja vähintään joka viides vuosi. Komission olisi tarvittaessa toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotus direktiiviksi näiden määrien mukauttamiseksi ottaen huomioon kiinteistöjen hintojen kehitys eri jäsenvaltioissa ja tarve varmistaa oikeasuhteisuus ja tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa.

- (10) Kiinteistökaupan aikana varoja voidaan siirtää eri tilien kautta ennen liiketapahtuman varsinaista toteuttamista. Jotta kiinteistökauppoja tekeviä tallettajia voidaan suojata yhtenäisellä tavalla, tilapäisesti korkeiden saldojen suojaa olisi sovellettava sekä myyntituloihin että yksityisen asuinkiinteistön ostoa varten talletettuihin varoihin ennalta määritellyllä lyhyellä aikavälillä.
- (11) Jos jäsenvaltio sallii sen, että tallettajan velat luottolaitokselle vähennetään laskettaessa korvattavaa määrää, on oikeusvarmuuden takaamiseksi tarpeen selventää, että tallettajan suojakelpoisista talletuksista voidaan vähentää ainoastaan ne velat, jotka ovat erääntyneet ennen kuin talletuksia ei enää kyetä maksamaan, ja ainoastaan, jos tällainen velkojen kuittaaminen on mahdollista sovellettavien säädösten ja sopimusmääräysten mukaisesti.
- (12) On tarpeen optimoida talletusten vakuusjärjestelmien toiminnalliset valmiudet ja vähentää järjestelmien hallinnollista rasitetta. Tästä syystä olisi määritettävä, että tileillä oleviin talletuksiin oikeutettujen tallettajien tunnistamisen osalta tai arvioitaessa, ovatko tallettajat oikeutettuja tilapäisesti korkeita saldoja koskeviin suojoimiin, on edelleen tallettajien tai tilinhaltijoiden vastuulla itse osoittaa olevansa oikeutettuja tällaisiin talletuksiin.

- (13) Vaikka korvattava määrä olisi pääsääntöisesti asetettava saataville seitsemän työpäivän kuluessa, tiettyihin talletuksiin voitaisiin soveltaa pidempää korvausaikaa, koska talletusten vakuusjärjestelmien on tarkistettava asianomainen korvausvaatimus. Sääntöjen yhdenmukaistamiseksi kaikkialla unionissa tämä pidempi korvausaika olisi rajattava 20 työpäivään päivästä, jona asianomainen talletusten vakuusjärjestelmä on vastaanottanut asiaan liittyvät tiedot tai asiakirjat. Tilanteet, joissa sovelletaan kyseistä pidempää korvausaikaa, olisi pidettävä erillään tilanteista, joissa talletusten vakuusjärjestelmän tässä direktiivissä säädetyissä määrärajoissa saataville asettamien määrien vastaanottaminen kestää kauemmin mahdollisten sellaisten operatiivisten toimien vuoksi, jotka tallettajan on toteutettava.
- (14) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus unionin rajoittavien toimenpiteiden kanssa ja kyseisten rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpano, luottolaitosten olisi korvamerkittävä tällaisten toimenpiteiden kohteena olevat talletukset ja talletusten vakuusjärjestelmien olisi keskeytettävä tällaisten talletusten korvaus niin pitkäksi aikaa kuin kyseisiä toimenpiteitä sovelletaan.
- (15) Käyttämättömillä tileillä olevien pienten määrien korvaamiseen liittyvät hallinnolliset kulut saattavat olla suuremmat kuin tallettajan saamat hyödyt. Siksi on tarpeen täsmentää, ettei talletusten vakuusjärjestelmiä pitäisi velvoittaa toteuttamaan aktiivisia toimia tällaisilla tileillä olevien tiettyjä kansallisella tasolla määritettäviä kynnyksarvoja pienempien talletusten korvaamiseksi. Olisi kuitenkin säilytettävä tallettajien oikeus vaatia tällaista määrää. Lisäksi jos samalla tallettajalla on myös muita aktiivisia tilejä, talletusten vakuusjärjestelmien olisi otettava kyseisillä tileillä olevat määrät huomioon korvattavaa määrää laskettaessa.

- (16) Talletusten vakuusjärjestelmistä voidaan maksaa korvauksia tallettajille eri menetelmillä käteissuorituksista sähköisiin varojen siirtoihin. Jotta varmistetaan talletusten vakuusjärjestelmien korvausprosessin jäljitettävyyden ja noudatetaan tavoitteita, jotka on asetettu unionin kehyksessä rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, oletusarvoisena maksutapana olisi kuitenkin käytettävä korvausten maksamista tallettajille tilisiirtona, kun korvauksen määrä on yli 10 000 euroa.
- (17) Rahoituslaitokset on jätetty talletussuojan ulkopuolelle. Tietyt rahoituslaitokset, mukaan lukien sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset, maksulaitokset ja sijoituspalveluyritykset, tallettavat kuitenkin asiakkailtaan saamansa varat pankkitileille, usein väliaikaisesti, noudattaakseen suojaamista koskevia velvoitteita, jotka sisältyvät alakohtaiseen lainsäädäntöön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveihin 2009/110/EY⁷, 2014/65/EU⁸ ja (EU) 2015/2366⁹. Kyseisten rahoituslaitosten kasvava rooli huomioon ottaen talletusten vakuusjärjestelmien olisi suojattava tällaiset talletukset edellyttäen, että kyseiset asiakkaat on tunnistettu tai ovat tunnistettavissa.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj>).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

- (18) Rahoituslaitosten asiakkaat eivät aina tiedä, mihin luottolaitokseen rahoituslaitos on tallettanut heidän varansa. Talletusten vakuusjärjestelmien ei näin ollen pitäisi laskea tällaisia talletuksia yhteen sellaisen talletuksen kanssa, joka samoilla asiakkailla voi olla samassa luottolaitoksessa, johon rahoituslaitos on tallettanut heidän talletuksensa. Luottolaitokset eivät välttämättä tunne asiakastileille talletettuihin määriin oikeutettuja asiakkaita tai kykene tarkistamaan ja tallentamaan kyseisten asiakkaiden yksilöllisiä tietoja. Rahoituslaitoksen tyypistä ja liiketoimintamallista riippuen korvauksen maksaminen suoraan asiakkaalle saattaa joissakin tilanteissa vaarantaa tilinhaltijan. Siksi talletusten vakuusjärjestelmien olisi voitava maksaa korvattavat määrät tilinhaltijan toisessa luottolaitoksessa avaamalle asiakastilille kunkin asiakkaan hyväksi, kun tietyt kriteerit täyttyvät. Jotta vältetään kaksinkertaisen maksun riski näissä tilanteissa, mahdollisista vaatimuksista, joita asiakkailla on tilinhaltijan näiden lukuun hallussa pitämiin määriin, olisi vähennettävä määrä, jonka talletusten vakuusjärjestelmä on maksanut suoraan kyseisille asiakkaille. EPV:n olisi näin ollen laadittava luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään tekniset yksityiskohdat, jotka liittyvät asiakkaiden tunnistamiseen korvaamista varten, kriteerit, jotka koskevat korvausten suorittamista tilinhaltijalle kunkin asiakkaan hyväksi tai suoraan asiakkaalle, ja säännöt, joiden avulla vältetään useat vaatimukset korvauksista samalle edunsaajalle.
- (19) Talletusten vakuusjärjestelmät saattavat kohdata tallettajille korvaamisen yhteydessä tilanteita, jotka aiheuttavat huolta rahanpesusta. Siksi talletusten vakuusjärjestelmien olisi pidättäytyttävä maksamasta korvausta tallettajalle saatuaan ilmoituksen, että rahanpesun selvittelykeskus on keskeyttänyt pankki- tai maksutilin käytön sovellettavien rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen mukaisesti.

(20) Direktiivissä 2014/49/EU säädetään, että jos talletusten vakuusjärjestelmä maksaa korvauksia kriisinratkaisumenettelyn yhteydessä, talletusten vakuusjärjestelmällä olisi oltava asiaankuuluvaan luottolaitokseen kohdistuva suorittamiaan maksuja vastaava saatava ja kyseistä saatavaa olisi pidettävä etuoikeusasemaltaan samana kuin suojattuja talletuksia. Kyseisessä säännöksessä ei eroteta toisistaan talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuutta silloin, kun käytetään toiminnan jatkamistarkoituksessa tehtävää velkakirjojen arvon alaskirjausta (open bank bail-in) ja kun talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuudella rahoitetaan siirtostrategia, jonka jälkeen jäljelle jäävä yhteisö likvidoidaan. Selkeyden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi sen suhteen, onko talletusten vakuusjärjestelmällä saamista eri skenaarioissa ja minkä suuruinen se niissä on, on tarpeen täsmentää, että silloin, kun talletusten vakuusjärjestelmää käytetään siirtostrategian, kuten liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön, rahoittamiseen kriisinratkaisussa tai sellaisten vaihtoehtoisten toimenpiteiden rahoittamiseen, joilla tietyt luottolaitoksen varat, oikeudet ja velat, talletukset mukaan luettuina, siirretään vastaanottajalle, kyseisellä talletusten vakuusjärjestelmällä olisi oltava jäljelle jäävään yhteisöön kohdistuva saatava myöhemmissä, kansallisen lainsäädännön mukaisissa likvidaatiomenettelyissä. Jotta voidaan varmistaa, että jäljelle jäävään yhteisöön jäävän luottolaitoksen osakkeenomistajat ja velkojat kattavat tehokkaasti kyseisen luottolaitoksen tappiot, ja parantaa mahdollisuutta maksaa maksukyvyttömyystilanteessa korvauksia talletusten vakuusjärjestelmään, talletusten vakuusjärjestelmän vaatimusta olisi pidettävä samantasoisena kuin suojattuja talletuksia. Jos sovelletaan toiminnan jatkamistarkoituksessa tehtävää velkakirjojen arvon alaskirjausta eli luottolaitos jatkaa toimintaansa, talletusten vakuusjärjestelmä osallistuu määrään, jolla suojatut talletukset olisi alaskirjattu tai muunnettu kyseisen luottolaitoksen tappioiden kattamiseksi, jos suojatut talletukset olisi sisällytetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalaan. Näin ollen kriisinratkaisuun maksettava talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuus ei saisi johtaa kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen kohdistuvaan saatavaan, koska se tekisi tyhjäksi talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusosuuden tarkoituksen.

- (21) Jotta voidaan varmistaa talletusten vakuusjärjestelmien käytäntöjen yhdenmukaisuus ja oikeusvarmuus tallettajille talletusten korvaamisen suhteen ja välttää aiheuttamasta esteitä talletusten vakuusjärjestelmien toiminnalle, on tärkeää määrittää riittävän pitkä ajanjakso, jonka kuluessa tallettajat voivat vaatia talletustensa korvaamista, jos talletusten vakuusjärjestelmä ei ole korvannut talletuksia tallettajille direktiivissä 2014/49/EU korvauksen osalta säädetyissä määräajoissa. Talletusten vakuusjärjestelmän olisi käsiteltävä kaikki tällaiset vaateet, myös tapauksissa, joissa vaateen esittäjää ei ole vielä tunnistettu tallettajaksi tuomioistuimen päätöksellä.
- (22) Direktiivin 2014/49/EU nojalla jäsenvaltioiden oli määrä varmistaa, että talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat saavuttavat tavoitetason, joka on 0,8 prosenttia sen jäsenten suojattujen talletusten määrästä, viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2024. Jotta voidaan objektiivisesti arvioida, täyttävätkö talletusten vakuusjärjestelmät tämän vaatimuksen, olisi vahvistettava selkeä viitejakso suojattujen talletusten määrän ja talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrittämiseksi.

- (23) Talletusten vakuusjärjestelmien häiriönsietokyvyn varmistamiseksi niiden varojen olisi oltava peräisin vakaista ja peruuttamattomista kannatusmaksuista. Tietyt talletusten vakuusjärjestelmän rahoituksen lähteet, kuten talletusten vakuusjärjestelmän toimista johtuvat odotetut perittävät saatavat, ovat liian ehdollisia, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetason saavuttamiseen hyväksyttävänä käytettävissä olevina rahoitusvaroina. Jotta voidaan yhdenmukaistaa talletusten vakuusjärjestelmien tavoitetason täyttymistä koskevat ehdot ja varmistaa, että talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevat rahoitusvarat rahoitetaan toimialan kannatusmaksuilla, tavoitetason saavuttamiseen hyväksyttävät varat olisi pidettävä erillään täydentävinä rahoituslähteinä pidetyistä varoista, kuten lainatuista varoista, joista aiheutuu talletusten vakuusjärjestelmän maksamattomia velkoja. Ennakoitavissa olevat lainojen takaisinmaksut voidaan kuitenkin suunnitella ja ottaa huomioon talletusten vakuusjärjestelmän jäsenten säännöllisissä kannatusmaksuissa. Kaikkia talletusten vakuusjärjestelmän maksamattomia velkoja ei näin ollen pitäisi vähentää tavoitetason saavuttamiseen hyväksyttävistä käytettävissä olevista rahoitusvaroista. Jotta voidaan edistää pankkitoiminnan sisämarkkinoita kannustamalla talletusten vakuusjärjestelmien väliseen maksuvalmiusapuun ja helpottaa direktiivin 2014/49/EU mukaisesti talletusten vakuusjärjestelmäksi tunnustetun laitosten suojajärjestelmän käytettävissä olevien rahoitusvarojen käyttöä laitosten suojajärjestelmän toimenpiteisiin ja estää näin sen jäseninä olevien laitosten kaatuminen samalla kun vältetään kaksinkertainen laskenta, toiselle talletusten vakuusjärjestelmälle myönnettyä lainaa tai talletusten vakuusjärjestelmäksi tunnustetun laitosten suojajärjestelmän tilille muulla tavoin käytettäväksi saatettuja rahoitusvaroja koskeva maksamatta oleva vaade olisi otettava huomioon ainoastaan lainaa antavan talletusten vakuusjärjestelmän tai talletusten vakuusjärjestelmäksi tunnustetun laitosten suojajärjestelmän talletusten vakuusjärjestelmään käyttämän tilin tavoitetason saavuttamisessa.

- (24) Jotta voidaan varmistaa ennustettavuus ja oikeusvarmuus sen suhteen, missä ajassa talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetaso on saavutettava talletusten vakuusjärjestelmän varojen käytön tai sen jälkeen, kun suojattujen talletusten määrä on kasvanut, on tarpeen täsmentää täydennysjakson pituus siinä tapauksessa, että käytettävissä olevat varat vähenevät merkittävästi siten, että varoja on käytettävissä alle kaksi kolmasosaa tavoitetasosta, mutta myös siinä tapauksessa, että kyseiset varat vähenevät vähemmän siten, että käytettävissä olevat varat jäävät alle tavoitetason mutta ovat edelleen yli kaksi kolmasosaa tavoitetasosta. Jotta voidaan välttää myötäsyykliset vaikutukset, joita aiheutuu suuren taloudellisen rasisitteen asettamisesta pankeille, käytettävissä olevien varojen suurempien vähennysten tapauksessa olisi säilytettävä kuuden vuoden täydennysjakso riippumatta siitä, onko kyseisten vähennysten syynä talletusten vakuusjärjestelmän toimi vai suojattujen talletusten määrän merkittävä kasvu. Pienempien vähennysten tapauksessa täydennysjakson olisi oltava kaksi vuotta. Jos tavoitetason aleneminen on kuitenkin hyvin pieni suhteessa asiaankuuluvien kannatusmaksujen keräämisestä aiheutuviin kustannuksiin, talletusten vakuusjärjestelmän olisi voitava jatkaa kyseistä kahden vuoden ajanjaksoa yhdellä vuodella.
- (25) Johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi EPV:n olisi laadittava luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään menetelmät, joiden mukaisesti lasketaan talletusten vakuusjärjestelmien tavoitetason saavuttamisessa huomioon otettavat käytettävissä olevat rahoitusvarat, ja yksityiskohdat prosessista, jota on noudatettava talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetason saavuttamiseksi vähennyksen jälkeen.

- (26) Talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien rahoitusvarojen olisi oltava välittömästi käytettävissä äkillisissä tilanteissa, jotka edellyttävät korvausten maksamista tai muita toimia. Kun otetaan huomioon, että unionissa on useita eri käytäntöjä, on asianmukaista vahvistaa vaatimukset talletusten vakuusjärjestelmien varojen sijoitusstrategioita varten, jotta voidaan lieventää mahdollista kielteistä vaikutusta talletusten vakuusjärjestelmän kykyyn täyttää toimeksiantonsa. Jos talletusten vakuusjärjestelmä ei ole toimivaltainen määrittämään sijoitusstrategiaa, sijoitusstrategian määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion viranomaisen, elimen tai yhteisön olisi kyseistä sijoitusstrategiaa määrittäessään noudatettava myös hajauttamisen ja vähäriskiseen varallisuuteen sijoittamisen periaatteita. Jotta voidaan säilyttää talletusten vakuusjärjestelmän täysi toiminnallinen riippumattomuus ja joustavuus sen varojen käyttömahdollisuuksien suhteen silloin, kun jäsenvaltiot sallivat talletusten vakuusjärjestelmän varojen tallettamisen kansalliseen keskuspankkiinsa tai valtionkonttoriinsa, kyseiset varat olisi korvamerkittävä selvästi ja pidettävä erillään kirjanpidollisista syistä ja niiden olisi oltava helposti saatavilla talletusten vakuusjärjestelmän käyttöön.
- (27) Talletusten vakuusjärjestelmien varojen riittävän hajautetun sijoittamisen ja yhdenmukaisten käytäntöjen varmistamiseksi EPV:n olisi annettava talletusten vakuusjärjestelmille tätä koskevia ohjeita.
- (28) Direktiivissä 2014/49/EU vahvistettua mahdollisuutta hankkia talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat pakollisilla kannatusmaksuilla, joita jäsenenä olevat laitokset maksavat nykyisille jäsenvaltion perustamille pakollisten kannatusmaksujen järjestelmille järjestelmärisktiin liittyvien kustannusten kattamiseksi, ei ole koskaan käytetty, ja se olisi näin ollen poistettava.

- (29) On tarpeen parantaa talletussuojaa siten, että samalla vältetään talletusten vakuusjärjestelmän varojen pakkomyynnin tarve ja rajoitetaan ylimääräisten kannatusmaksujen keräämisen mahdollisia kielteisiä myötäsyklisiä vaikutuksia pankkialalla. Jäsenvaltioilla olisi näin ollen oltava mahdollisuus sallia talletusten vakuusjärjestelmiensä käyttää yksityisiin lähteisiin perustuvia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä, joiden avulla ne voivat hankkia milloin tahansa lyhytaikaista rahoitusta muista lähteistä kuin kannatusmaksuista, myös ennen kuin ne käyttävät käytettävissä olevia rahoitusvarojaan ja ylimääräisillä kannatusmaksuilla kerättyjä varoja. Koska talletusten vakuusjärjestelmien rahoittamisesta aiheutuvien kustannusten ja vastuun kantamisen olisi kuuluttava pääosin luottolaitoksille, julkisiin varoihin perustuvat vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt olisi sallittava ainoastaan talletusten vakuusjärjestelmälle myönnettävinä takuina tai lainoina, joiden maturiteetti on enintään kuusi vuotta, ja niitä olisi käytettävä vasta viimeisenä keinona ja ainoastaan tilanteessa, jossa maksetaan korvauksia tai jossa talletusten vakuusjärjestelmä osallistuu kriisinratkaisuun. Tämä ei saisi estää käyttämästä poikkeuksellisissa olosuhteissa julkisista lähteistä peräisin olevia lyhytaikaisia lainoja ennen muita vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä, jotta voidaan varmistaa oikea-aikainen takaisinmaksu tallettajille tai osallistuminen kriisinratkaisuun.

(30) Vaikka talletusten vakuusjärjestelmien ensisijainen tehtävä on maksaa korvauksia suojatuille tallettajille, muut toimet kuin korvausten maksaminen voivat osoittautua kustannustehokkaammiksi talletusten vakuusjärjestelmien kannalta ja varmistaa keskeytymättömän mahdollisuuden käyttää talletuksia edistämällä siirtostrategioita. Talletusten vakuusjärjestelmiä voidaan vaatia osallistumaan luottolaitosten kriisinhallintavälineiden jatkumossa tallettajien luottamuksen ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole säätäneet ennaltaehkäisevistä ja vaihtoehtoisista toimenpiteistä kansallisessa lainsäädännössään ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää, olisi sen vuoksi harkittava talletusten vakuusjärjestelmiensä ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten valmiuksien kehittämistä tarvittavalla tavalla tällaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi tulevaisuudessa. Arvioituaan jäsenvaltioiden valmiuksia ja ennaltaehkäisevien ja vaihtoehtoisten toimenpiteiden toteuttamisesta saatuja kokemuksia komission olisi esitettävä arvionsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja liitettävä siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotus. Vaikka tällaisilla ennaltaehkäisevillä ja vaihtoehtoisilla toimenpiteillä voidaan parantaa talletussuojaa merkittävästi, niihin on tarpeen soveltaa riittäviä suojatoimia, myös yhdenmukaistettua pienimmän kustannuksen testiä, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja tällaisten toimenpiteiden vaikuttavuus ja kustannustehokkuus. Tällaisia suojatoimia olisi sovellettava ainoastaan toimiin, joita rahoitetaan tällä direktiivillä säännellyillä talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevilla rahoitusvaroilla.

- (31) Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen lähestymistapa talletusten vakuusjärjestelmien toteuttamiin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin koko unionissa, EPV:n olisi annettava ohjeita, joissa täsmennetään edellytykset, joita sovelletaan ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä hyötyviin luottolaitoksiin, järjestelmät, jotka talletusten vakuusjärjestelmillä on oltava käytössään, jotta ne voivat asianmukaisesti valita ja toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä ja seurata niiden riskejä, sekä kriisinratkaisuviranomaisten, nimettyjen viranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.
- (32) Toimenpiteillä, joilla estetään luottolaitoksen maksukyvyttömyys riittävän varhaisilla toimilla, voi olla toimiva tehtävä niiden kriisinhallintavälineiden jatkumossa, joilla säilytetään tallettajien luottamus ja rahoitusvakaus. Kyseiset toimenpiteet voidaan toteuttaa useissa muodoissa, kuten pääomatukitoimenpiteinä omien varojen instrumenteilla, mukaan lukien ydinpääomainstrumentit, tai muina pääomainstrumentteina, takauksina tai lainoina. Talletusten vakuusjärjestelmissä on käytetty näitä toimenpiteitä epäyhtenäisesti. Jotta varmistetaan kriisinhallintavälineiden jatkumo ja mahdollisuus käyttää ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä tavalla, joka on johdonmukainen kriisinratkaisukehyksen ja valtioneuvoston kanssa, on tarpeen määrittää toimenpiteiden soveltamisen ajoitus ja ehdot. Ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä olisi käytettävä varhaisessa vaiheessa estämään luottolaitoksen taloudellisen tilanteen heikentyminen. Niitä ei ole asianmukaista käyttää sen jälkeen, kun kriisinratkaisuviranomainen on tehnyt päätöksen, jossa todetaan, että luottolaitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu ja että millään toimenpiteellä ei voida estää sen kaatumista, riippumatta sen seikan arvioinnista, onko kriisinratkaisu yleisen edun mukaista vai ei. Nimettyjen viranomaisten olisi vahvistettava, ovatko tällaisen talletusten vakuusjärjestelmän toimen edellytykset täyttyneet.

- (33) Sen varmistamiseksi, että ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä saavutetaan niiden tavoite, olisi edellytettävä, että luottolaitokset esittävät toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoituksen toimenpiteistä, jotka ne sitoutuvat toteuttamaan. Ilmoituksen olisi sisällettävä kaikki tekijät, joiden tavoitteena on estää varojen ulosvirtaaminen ja vahvistaa luottolaitoksen pääoma- ja maksuvalmiuspositioita, jotta luottolaitos voi noudattaa kaikkia asiaan liittyviä vakavaraisuusvaatimuksia ja muita sääntelyvaatimuksia myös tulevaisuudessa. Ilmoituksen olisi näin ollen sisällettävä pääoman hankkimista koskevat toimenpiteet, mukaan lukien säännöt, jotka koskevat uusmerkintää, huonommassa etuoikeusasemassa olevien velkainstrumenttien vapaaehtoista muuntamista, velkojen hallintatoimia, pääoman hankkimista myymällä omaisuuseriä, salkkujen arvopaperistamista sekä voittovarojen jättämistä yritykseen, osingonjakokiellot ja yritysten osuuksien hankkimista koskevat kiellot mukaan luettuina. Ilmoituksessa olisi lisäksi annettava yksityiskohtaiset tiedot luottolaitoksen alkupääomavajeesta. Luottolaitosten olisi ilmoituksessa suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamisen aikana myös vahvistettava omia maksuvalmiuspositioitaan sekä pidätyttävä aggressiivisista kaupallisista menettelyistä, osingonjaosta tai muuttuvien palkkioiden maksamisesta, omien osakkeiden takaisin ostamisesta ja hybridipääomainstrumenttien ostamisesta. Ilmoituksen olisi sisällettävä myös strategia saaduista tukitoimenpiteistä irtautumisiksi. Luottolaitoksen olisi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kohtuullisessa ajassa liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma pitkän aikavälin elinkelpoisuuden varmistamiseksi. Toimivaltaisilla viranomaisilla ja kriisinratkaisuviranomaisilla on parhaat mahdollisuudet arvioida liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa suunniteltujen toimenpiteiden relevanssia ja uskottavuutta. Jotta sen talletusten vakuusjärjestelmän nimetty viranomainen, jota luottolaitos on pyytänyt rahoittamaan ennaltaehkäisevää toimenpidettä, voi arvioida, ovatko kaikki ennaltaehkäisevien toimenpiteiden edellytykset täyttyneet, toimivaltaisen viranomaisen olisi tehtävä yhteistyötä nimetyn viranomaisen kanssa. Varojen toimittaminen luottolaitokselle olisi keskeytettävä, jos toimivaltainen viranomainen ei ole vakuuttunut siitä, että liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma on uskottava ja toteuttamiskelpoinen. Sen varmistamiseksi, että ennaltaehkäisevien toimenpiteiden soveltamisessa noudatetaan johdonmukaista lähestymistapaa kaikkialla unionissa, EPV:n olisi annettava ohjeita, jotka auttavat luottolaitoksia laatimaan liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmia.

- (34) Sen varmistamiseksi, että talletusten vakuusjärjestelmiltä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden muodossa tukea saavat luottolaitokset täyttävät sitoumuksensa, toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä korjaussuunnitelma sellaisilta luottolaitoksilta, jotka eivät ole täyttäneet ilmoituksessaan tai liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassaan esitettyjä sitoumuksia, korvanneet osana ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä suoritettua määrää tai noudattaneet irtautumisstrategiaa. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että korjaussuunnitelmassa esitetyillä toimenpiteillä ei kyetä saavuttamaan luottolaitoksen pitkän aikavälin elinkelpoisuutta, tai jos luottolaitos ei noudata korjaussuunnitelmaa, talletusten vakuusjärjestelmän ei olisi annettava luottolaitokselle enempää ennaltaehkäisevää tukea ja asianomaisten viranomaisten olisi direktiivin 2014/59/EU mukaisesti arvioitava, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti. Sen varmistamiseksi, että ennaltaehkäisevien toimenpiteiden soveltamisessa noudatetaan johdonmukaista lähestymistapaa kaikkialla unionissa, EPV:n olisi annettava ohjeita, jotka auttavat luottolaitoksia laatimaan korjaussuunnitelmia.
- (35) Talletusten vakuusjärjestelmästä vaihtoehtoisin toimenpiteisiin maksettavaan rahoitusosuuteen on sovellettava riittäviä suoja-toimia, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sekä vaihtoehtoisten toimenpiteiden vaikuttavuus ja kustannustehokkuus. Talletusten vakuusjärjestelmää voidaan käyttää rahoittamaan suojaamattomien talletusten ja muiden vakuudettomien velkojen siirtoa vastaanottajalle ainoastaan siinä tapauksessa, että siirto on ehdottoman välttämätön ja oikeasuhteinen häiriöiden leviämisen välttämiseksi, siirrolla maksimoitaisiin varojen arvo myynnin yhteydessä tai asiakassuhteiden säilyttäminen säilyttäisi luottamuksen. Talletusten vakuusjärjestelmää ei saisi käyttää omien varojen tai sellaisten velkojen siirtämiseen, joiden etuoikeusasema tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä on tavallisia vakuudettomia velkoja huonompi.

- (36) Kilpailuun ja sisämarkkinoihin kohdistuvien haitallisten vaikutusten välttämiseksi on tarpeen säätää, että maksukyvyttömyystilanteessa käytettävien vaihtoehtoisten toimenpiteiden tapauksessa luottolaitosta edustavien asiaankuuluvien elinten, kuten selvittäjän, pesähoitajan, hallinnonhoitajan tai muun elimen, taikka asianomaisen kansallisen viranomaisen olisi tehtävä järjestelyjä markkinoidakseen luottolaitoksen liiketoimintaa tai sen liiketoiminnan osia avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla pyrkien mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan myyntihinnan. Luottolaitoksen tai asiaankuuluvan kansallisen viranomaisen taikka minkä tahansa kyseisen luottolaitoksen tai asianomaisen kansallisen viranomaisen puolesta toimivan välittäjän olisi noudatettava sääntöjä, jotka ovat asianmukaisia niiden varojen, oikeuksien ja velkojen markkinoinnissa, jotka on määrä siirtää mahdollisille ostajille. Jäsenvaltion varojen käyttöön olisi joka tapauksessa sovellettava asiaankuuluvia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisia valtioneuvoston sääntöjä tapauksen mukaan.
- (37) Koska talletusten vakuusjärjestelmien päätavoite on suojattujen talletusten suojaaminen, talletusten vakuusjärjestelmien olisi sallittava rahoittaa muita toimia kuin korvausten maksamista vain silloin, kun tällaisten toimien kokonaismäärä on pienempi kuin asianomaisessa luottolaitoksessa olevien suojattujen talletusten määrä.

- (38) Jotta voidaan ottaa paremmin huomioon talletusten vakuusjärjestelmiksi tunnustettujen laitosten suojajärjestelmien erityispiirteet ja lisätä niiden vaikuttavuutta, direktiivillä 2014/49/EU olisi annettava talletusten vakuusjärjestelmälle mahdollisuus myöntää laina tai muutoin tilapäisesti siirtää kyseisellä direktiivillä säännellyt varat laitosten suojajärjestelmän tilille, joka on kirjanpidollisesti erillinen talletusten vakuusjärjestelmän tilistä, jotta voidaan tukea taloudellisesti järjestelmän jäsentä ja erityisesti varmistaa sen maksuvalmius ja vakavaraisuus tarvittaessa konkurssin välttämiseksi ja saavuttaa siten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013¹⁰ 113 artiklan 7 kohdan tavoitteet. Tämän olisi oltava mahdollista tapauksissa, joissa käytettävissä olevia varoja tarvitaan täydentämään muita varoja, joilla varmistetaan talletusten vakuusjärjestelmään kuuluvan laitoksen maksuvalmius ja vakavaraisuus konkurssin välttämiseksi, ja edellytyksenä olisi oltava se, että takaisinmaksu talletusten vakuusjärjestelmään tarvittaessa seitsemän työpäivän kuluessa on uskottavasti mahdollista.
- (39) Jotta voidaan parantaa tallettajien yhdenmukaista suojaa ja määrittää vastuut rajatylittävissä tilanteissa kaikkialla unionissa, kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän olisi varmistettava korvausten maksaminen sellaisissa jäsenvaltioissa sijaitseville tallettajille, joissa sen jäsenenä ovat luottolaitokset vastaanottavat talletuksia ja muita takaisinmaksettavia varoja tarjoamalla rajatylittäviä talletuspalveluja sijoittautumatta vastaanottavaan jäsenvaltioon. Jotta voidaan helpottaa korvausten suorittamista antamalla tietoa tallettajille sekä kokoamalla ja toimittamalla edelleen asiaankuuluvia asiakirjoja, vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän olisi sallittava toimia yhteyspisteenä palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien luottolaitosten tallettajille.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (40) Talletusten vakuusjärjestelmien välinen yhteistyö kaikkialla unionissa on ratkaisevan tärkeää, jotta korvaukset voidaan maksaa nopeasti ja kustannustehokkaasti tallettajalle silloin, kun luottolaitokset tarjoavat pankkipalveluja muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien sivukonttorien kautta. Kun otetaan huomioon teknologian kehitys, jolla edistetään rajatylittävien siirtojen ja etätunnistuksen käyttöä, kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä olisi voitava maksaa korvaukset suoraan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajille edellyttäen, että hallinnollinen rasite ja kustannukset ovat alhaisemmat kuin jos korvaukset maksettaisiin vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä. Tällä joustolla on tarkoitus täydentää nykyistä yhteistyömekanismia, jossa edellytetään, että vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä maksetaan korvaukset sivukonttoreiden tallettajille kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän puolesta. Jotta voidaan säilyttää tallettajien luottamus sekä vastaanottavan että kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmiin, EPV:n olisi annettava ohjeita talletusten vakuusjärjestelmien avustamiseksi tällaiseen yhteistyöhön osallistumisessa ja muun muassa sisällytettävä ohjeisiin luettelo olosuhteista ja edellytyksistä, joiden mukaisesti kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä voisi päättää maksaa korvaukset vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajille.
- (41) Luottolaitokset voivat siirtyä yhdestä talletusten vakuusjärjestelmästä toisen jäseneksi tai osa niiden toiminnoista voidaan siirtää toiseen talletusten vakuusjärjestelmään. Direktiivissä 2014/49/EU edellytetään, että kannatusmaksut, jotka luottolaitos on maksanut talletusten vakuusjärjestelmän jäsenyyden muutosta tai toimintojen siirtoa edeltävien 12 kuukauden aikana, siirretään alkuperäisestä talletusten vakuusjärjestelmästä kyseiseen toiseen talletusten vakuusjärjestelmään siirrettävien suojattujen talletusten osuutta vastaavassa määrin. Sen varmistamiseksi, että kannatusmaksujen siirto vastaanottavaan talletusten vakuusjärjestelmään ei ole riippuvainen erilaisista kansallisista laskutusta tai kannatusmaksujen tosiasiallista suorituspäivää koskevista säännöistä, alkuperäisen talletusten vakuusjärjestelmän olisi laskettava siirrettävä määrä maksettavaksi tulevien kannatusmaksujen eikä jo maksettujen kannatusmaksujen perusteella.

- (42) On tarpeen varmistaa tallettajille yhtäläinen suoja kaikkialla unionissa. Sitä ei voida täysin taata järjestelmällä, jolla arvioidaan talletussuojan vastaavuutta kolmansissa maissa. Tästä syystä sellaisen luottolaitoksen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, unionissa sijaitsevien sivukonttoreiden olisi osallistuttava talletusten vakuusjärjestelmään siinä jäsenvaltiossa, jossa ne harjoittavat talletusten vastaanottamista. Tällä vaatimuksella varmistettaisiin myös johdonmukaisuus direktiivien 2013/36/EU ja 2014/59/EU kanssa, joiden tavoitteena on ottaa käyttöön vankempi vakavaraisuus- ja kriisinratkaisukehys kolmansien maiden konserneille, jotka tarjoavat pankkipalveluja unionissa. Vastaavasti olisi vältettävä talletusten vakuusjärjestelmien altistumista kolmansien maiden taloudellisille ja rahoitukseen liittyville riskeille. Siksi unionin luottolaitosten talletuksia kolmansiin maihin sijoittautuneissa sivukonttoreissa ei pitäisi suojata, paitsi jos jäsenvaltiot päättävät, että talletukset kyseisissä sivukonttoreissa on suojattava.
- (43) Standardoitu ja säännöllinen tietojen julkistaminen lisää tallettajien tietoisuutta talletussuojasta. Jotta voidaan saattaa tietojen julkistamista koskevat vaatimukset vastaamaan teknologian kehitystä, näissä vaatimuksissa olisi otettava huomioon uudet digitaaliset viestintäkanavat, joiden kautta luottolaitokset ovat vuorovaikutuksessa tallettajien kanssa. Tallettajien olisi saatava selkeää ja yhtenäistä tietoa talletussuojasta, mutta samalla on rajoitettava tästä luottolaitoksille tai talletusten vakuusjärjestelmille aiheutuvaa hallinnollista rasitetta. EPV:n olisi laadittava luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään tallettajille toimitettavan tiedotteen sisältö ja muoto ja sellaisten tietojen malli, jotka talletusten vakuusjärjestelmien, nimettyjen viranomaisten tai luottolaitosten on annettava tallettajille tietyissä tilanteissa, kuten luottolaitosten sulautumien yhteydessä, silloin, kun talletuksia ei kyetä maksamaan, tai kun asiakasvarojen talletuksia korvataan.

- (44) Luottolaitosten sulautuminen, tytäryhtiön muuttaminen sivukonttoriksi tai sivukonttorin muuttaminen tytäryhtiöksi voi vaikuttaa talletussuojan keskeisiin piirteisiin. Jotta vältetään haitalliset vaikutukset talletajiin, joilla on talletuksia molemmissa sulautuvissa luottolaitoksissa ja joiden talletussuojaa koskevat vaateet pienenisivät talletusten vakuusjärjestelmän jäsenyyden muuttuessa, kaikille tallettajille olisi ilmoitettava tällaisista muutoksista ja näillä olisi oltava oikeus ilman seuraamuksia nostaa tai siirtää toiseen luottolaitokseen enintään menetettyä talletustensa suojaa vastaava määrä varojaan.
- (45) Jotta säilytetään rahoitusvakaus, vältetään häiriöiden leviäminen ja annetaan tallettajille mahdollisuus käyttää oikeuttaan vaatia talletustensa korvaamista soveltuviin tapauksiin, asianomaisten nimettyjen viranomaisten, talletusten vakuusjärjestelmien ja luottolaitosten olisi ilmoitettava tallettajille siitä, että talletuksia ei kyetä maksamaan.

- (46) Jotta voidaan lisätä avoimuutta tallettajien kannalta ja edistää talletusten vakuusjärjestelmien taloudellista vakautta ja keskinäistä luottamusta niiden suorittaessa toimeksiantojaan, nykyisiä raportointivaatimuksia olisi parannettava. Nykyisten vaatimusten mukaisesti talletusten vakuusjärjestelmät voivat pyytää niiden jäseninä olevilta laitoksilta kaikki tiedot, joita tarvitaan korvausten suorittamisen valmisteluun, ja tällä perusteella talletusten vakuusjärjestelmien olisi myös voitava pyytää tietoja, joita tarvitaan korvausten suorittamisen valmisteluun rajatylittävän yhteistyön yhteydessä. Olisi edellytettävä, että jäseninä olevat laitokset toimittavat talletusten vakuusjärjestelmän pyynnöstä yleiset tiedot mahdollisesta olennaisesta rajatylittävästä liiketoiminnasta muissa jäsenvaltioissa tai tapauksen mukaan myös kolmansissa maissa. Tarjotakseen EPV:lle riittävästi tietoa talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen kehityksestä ja käytöstä jäsenvaltioiden olisi varmistettava myös, että talletusten vakuusjärjestelmät ilmoittavat vuosittain EPV:lle suojattujen talletusten määrän ja käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrän sekä ne olosuhteet, jotka johtivat siihen, että talletusten vakuusjärjestelmän varoja käytettiin joko korvausten maksamiseen tai muihin toimenpiteisiin. Kun otetaan huomioon talletusten vakuusjärjestelmien vahvistuva rooli pankkien kriisinhallinnassa, jotta talletusten vakuusjärjestelmän varoja olisi helpompi käyttää kriisinvirkauksissa, kriisinvirkauksiviranomaisten olisi toimitettava talletusten vakuusjärjestelmille tiivistelmä luottolaitosten kriisinvirkauksisuunnitelmista, jotta voidaan parantaa kyseisten talletusten vakuusjärjestelmien yleistä valmiutta asettaa varoja saataville siinä määrin kuin on tarpeen.
- (47) Rahoituspalvelualan teknisillä standardeilla olisi helpotettava jatkuvaa yhdenmukaistamista ja tallettajien riittävää suojaa kaikkialla unionissa. Koska EPV:llä on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle hyväksyttäväksi toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity toimintapoliittisia valintoja.

- (48) Tässä direktiivissä säädetyissä tapauksissa komission olisi hyväksyttävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä EPV:n laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti. Tällaisissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa olisi täsmennettävä rahoituslaitosten asiakkaiden tunnistamiseen liittyvät tekniset yksityiskohdat asiakasvarojen talletuksia koskevien korvausten maksamista varten, kriteerit ja olosuhteet, jotka koskevat korvausten maksamista tilinhaltijalle kunkin asiakkaan hyväksi tai suoraan asiakkaalle, ja säännöt, joilla vältetään useat vaatimukset korvauksista samalle edunsaajalle. Teknisten sääntelystandardien luonnoksissa olisi täsmennettävä myös tavoitetason saavuttamiseen hyväksyttävien käytettävissä olevien rahoitusvarojen laskennassa käytettävä menetelmä ja talletusten vakuusjärjestelmien täydennysprosessi.
- (49) Tässä direktiivissä säädetyissä tapauksissa komission olisi hyväksyttävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä EPV:n laatimat teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti. Tällaisissa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa olisi täsmennettävä tallettajalle annettavan tiedotteen sisältö ja muoto sekä menettely, jonka mukaisesti tiedot olisi toimitettava tallettajille, ja näiden tietojen sisältö. Teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa olisi myös täsmennettävä menettelyt, joita on noudatettava, kun luottolaitos toimittaa tietoja talletusten vakuusjärjestelmälleen ja kun talletusten vakuusjärjestelmä tai nimetty viranomainen toimittaa tietoja EPV:lle, ja mallit tällaisten tietojen toimittamista varten.

- (50) Jotta jäsenvaltioissa sijaitsevat sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella ja jotka eivät ole unioniin sijoittautuneen talletusten vakuusjärjestelmän jäseniä, voivat täyttää unionissa olevaan talletusten vakuusjärjestelmään liittymistä koskevan vaatimuksen, kyseisille sivukonttoreille olisi annettava riittävästi aikaa toteuttaa kyseisen vaatimuksen noudattamiseksi tarvittavat toimet.
- (51) Direktiivin 2014/49/EU mukaan jäsenvaltiot voivat hyväksyä laitosten suojajärjestelmän talletusten vakuusjärjestelmäksi, jos se täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa vahvistetut edellytykset ja on direktiivin 2014/49/EU mukainen. Tällaisten laitosten suojajärjestelmien erityisen liiketoimintamallin ja etenkin niiden toimeksiannossa keskeisellä sijalla olevien ennaltaehkäisevien toimenpiteiden merkityksen huomioon ottamiseksi on aiheellista säätää, että jäsenvaltiot voivat antaa laitosten suojajärjestelmille enemmän aikaa sopeutua uusiin sääntöihin. Tässä mahdollisesti pidemmässä vaatimusten noudattamisajassa otetaan huomioon aika, jonka talletusten vakuusjärjestelmiksi tunnustetut laitosten suojajärjestelmät tarvitsevat kerryttääkseen rahoitusvaroja kirjanpidollisesti erilliselle tilille, josta voidaan tukea taloudellisesti järjestelmän jäsentä ja erityisesti varmistaa sen maksuvalmius ja vakavaraisuus tarvittaessa konkurssin välttämiseksi.
- (52) Sen varmistamiseksi, että talletusten vakuusjärjestelmillä ja nimetyillä viranomaisilla on mahdollisuus kehittää tarvittavat toiminnalliset valmiudet tässä direktiivissä vahvistettujen, ennaltaehkäisevien toimenpiteiden käyttöä koskevien uusien sääntöjen soveltamiseksi, on aiheellista säätää kyseisten sääntöjen soveltamisen lykkäämisestä.

- (53) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli taata tallettajille yhtenäistä suojaa unionissa sen vuoksi, että erilaisista kansallisista lähestymistavoista saattaa aiheutua riskejä sisämarkkinoiden eheydelle, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla muuttamalla unionin tasolla jo vahvistettuja sääntöjä. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (54) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725¹¹ 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 12 päivänä kesäkuuta 2023¹².
- (55) Direktiivi 2014/49/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹² EUVL C 255, 20.7.2023, s. 4.

1 artikla
Direktiivin 2014/49/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/49/EU seuraavasti:

1) muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt ja menettelyt, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmien perustamista ja toimintaa, talletussuojan tasoa ja korvausten maksamista sekä suojatoimia, jotka koskevat talletusten vakuusjärjestelmän varojen käyttöä muihin toimenpiteisiin kuin talletusten korvaamiseen ja joilla varmistetaan, että tallettajat saavat omat talletuksensa käyttöönsä.”;

b) korvataan 2 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) luottolaitoksiin ja sellaisten luottolaitosten, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella, sivukonttoreihin, jotka kuuluvat tämän kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin.”;

2) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan 3 alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”3) ’talletuksella’ sellaista saatavaa, joka syntyy tilille jätetyistä varoista tai luottolaitosten tavanomaisesti osana liiketoimintaansa harjoittamassa tavanomaisessa pankkitoiminnassa syntyvissä väliaikaisissa tilanteissa ja joka luottolaitoksen edellytetään maksavan sovellettavan lain ja sopimusten ehtojen mukaisesti takaisin, mukaan lukien määräaikaistalletukset ja säästötalletukset, mutta poislukien sellaiset saatavat, joiden:”;

ii) korvataan 13 alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”13) ’maksusitoumuksella’ luottolaitoksen tekemää peruuttamatonta, kokonaan vakuudellista sitoumusta rahamäärän maksamisesta talletusten vakuusjärjestelmälle kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän vaatimuksesta, edellyttäen, että:”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”19) ’kriisinvirkautusviranomaisella’ direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinvirkautusviranomaista;

- 20) 'asiakasvarojen talletuksilla' varoja, jotka tilinhaltijat, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määritellyjä rahoituslaitoksia, tallettavat liiketoimintaansa harjoittaessaan asiakkaidensa lukuun luottolaitokseen;
- 21) 'unionin valtiontukikehyksellä' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklalla perustettua kehystä sekä kaikkia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 4 kohdan tai 109 artiklan nojalla laadittuja tai hyväksytyjä asetuksia ja unionin säädöksiä, mukaan lukien suuntaviivat, tiedonannot ja ilmoitukset;
- 22) 'rahanpesulla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2024/1624* 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä rahanpesua;
- 23) 'terrorismin rahoituksella' asetuksen (EU) 2024/1624 2 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyä terrorismin rahoitusta.”;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1624, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen (EUVL L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Asunto-osuuskuntien (building society) osuudet Irlannissa, lukuun ottamatta niitä, jotka ovat pääomaluonteisia ja joihin sovelletaan 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, katsotaan talletuksiksi.

3) muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitos ei täytä sille tietyn talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä kuuluvia velvoitteita, kyseinen talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa tästä heti kyseisen luottolaitoksen nimetylle viranomaiselle ja toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseinen toimivaltainen viranomaisen yhteistyössä kyseisen nimetyn viranomaisen ja tarvittaessa kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän kanssa toteuttaa viipymättä kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet, mukaan lukien tarvittaessa seuraamusten määrääminen, sen takaamiseksi, että asianomainen luottolaitos täyttää velvoitteensa talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä toteutettaessa jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää direktiivin 2013/36/EU VII osaston 1 luvun IV jaksossa säädettyjä valvontavaltuuksia.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tapauksissa, joissa luottolaitokset eivät täytä talletusten vakuusjärjestelmän jäseniä koskevia velvoitteita. Tällaisten seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitos ei maksa 10 artiklassa ja 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja kannatusmaksuja talletusten vakuusjärjestelmän määrittämässä määräajassa, kyseinen talletusten vakuusjärjestelmä tai tarvittaessa asianomainen nimetty viranomainen veloittaa eräänytyneestä määrästä lakisääteisen koron viivästysajalta.”;

c) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa asianomaiselle nimetylle viranomaiselle ja asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jos 4 ja 4 a kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä ei pystytä varmistamaan, että luottolaitos täyttää sille talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä kuuluvat velvoitteensa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä tai tarvittaessa asianomainen nimetty viranomainen arvioi, täyttääkö luottolaitos edelleen kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän jäsenyyden jatkumisen ehdot, ja ilmoittaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen arvioinnin tuloksesta.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos toimivaltainen viranomainen päättää peruuttaa toimiluvan direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan mukaisesti, asianomainen luottolaitos lakkaa olemasta talletusten vakuusjärjestelmänsä jäsen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletukset, jotka ovat kyseisen luottolaitoksen hallussa päivänä, jona luottolaitos lakkasi olemasta talletusten vakuusjärjestelmän jäsen toimiluvan peruuttamisen johdosta, on edelleen suojattu kyseisessä talletusten vakuusjärjestelmässä.”;

d) lisätään 7 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhteisö, nimetyillä viranomaisilla on oltava tarvittavat täytäntöönpanovaltuudet korjata kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän tekemä tämän direktiivin rikkominen, mukaan lukien valtuudet määrätä seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä.”;

e) kumotaan 8 kohta;

f) lisätään kohta seuraavasti:

”13. EPV laatii viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [36 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] ohjeet 10 kohdassa tarkoitettujen stressitestien soveltamisalasta, sisällöstä ja menettelyistä.”;

- 4) muutetaan 5 artikla seuraavasti:
- a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:
- i) korvataan c alakohta seuraavasti:
- ”c) talletukset, jotka perustuvat liiketoimiin, joihin liittyen on annettu rikostuomio rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta;”;
- ii) korvataan d alakohta seuraavasti:
- ”d) rahoituslaitosten, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa, omissa nimissään ja omaan lukuunsa tekemät talletukset;”;
- iii) kumotaan e alakohta;
- iv) korvataan f alakohta seuraavasti:
- ”f) talletukset, joiden haltijan henkilöllisyyttä ei ole koskaan todennettu asetuksen (EU) 2024/1624 20 artiklan mukaisesti, kun kyseisiä talletuksia ei kyetä maksamaan, paitsi jos haltija pyytää korvauksen maksamista ja luottolaitos tai talletusten vakuusjärjestelmä ei kumpikaan voi osoittaa, että henkilöllisyyden todentamatta jättäminen on johtunut tilinhaltijan toiminnasta tai toimimatta jättämisestä, ja edellyttäen, että tallettajän henkilöllisyys on tarkistettu ennen korvauksen maksamista;”;

v) korvataan j alakohta seuraavasti:

”j) valtionhallinnon tai osavaltiohallinnon, sellaisina kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013* liitteessä A olevassa 2.114 ja 2.115 kohdassa, tekemät talletukset, lukuun ottamatta valtionhallinnon tai osavaltiohallinnon määräysvallassa olevien voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen tekemiä talletuksia;”;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 549/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/549/oj>).”;

vi) lisätään kohta seuraavasti:

”l) talletukset, jotka täyttävät direktiivin 2014/59/EU 45 b artiklan 1 a kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut edellytykset, mukaan lukien talletukset, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetun talletussuojan tason puitteissa suojakelpoisiksi luetaan henkilökohtaisiin eläkejärjestelmiin tai pienten ja keskisuurten yritysten ammatillisiin lisäeläkejärjestelmiin tehdyt talletukset.

5) muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Edellä 1 kohdassa säädetyn lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavien talletusten suoja on vähintään 500 000 euroa kuuden kuukauden ajan siitä, kun kyseinen määrä on hyvitetty tai kun kyseiset talletukset ovat laillisesti siirrettävissä.”;

ii) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) yksityisiin asuinkiinteistöihin liittyviin kiinteistökauppoihin liittyvät talletukset ja tällaisiin kauppoihin tarkoitetut talletukset edellyttäen, että luonnollinen henkilö on tehnyt kyseiset kaupat tai hänen on tarkoitus tehdä kyseiset kaupat lyhyen aikavälin sisällä ja että kyseinen luonnollinen henkilö voi toimittaa asiakirjat, jotka osoittavat, että tällaiset kaupat oli tehty ennen sitä päivää, jona asiaankuuluva hallintoviranomainen teki 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai jona oikeusviranomainen antoi 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen tai ne oli tarkoitus tehdä lyhyellä aikavälillä tämän jälkeen.”;

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletukset suojataan enimmillään 2 500 000 euroon asti.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa jäsenvaltioiden on määriteltävä ”lyhyt aikaväli” kansallisessa lainsäädännössään.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa vahvistettu talletussuojan taso täydentää 1 kohdassa vahvistettua talletussuojan tasoa.”;

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Komissio tarkastelee 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja määriä uudelleen säännöllisesti vähintään joka viides vuosi. Komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säädösehdotuksen mukauttaakseen 1 kohdassa tarkoitettua määrää ottaen huomioon erityisesti pankkialan kehityksen ja unionin taloudellisen ja rahapoliittisen tilanteen ja 2 kohdassa tarkoitettuja määriä ottaen huomioon kiinteistöjen hintojen kehityksen eri jäsenvaltioissa ja tarpeen varmistaa oikeasuhteisuus ja tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa.”;

6) muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos tilinhaltijalla ei ole täysimääräistä oikeutta tilille talletettuihin summiin, saa vakuusturvan se henkilö, jolla on niihin täysimääräinen oikeus, edellyttäen että kyseinen henkilö on tunnistettu tai on tunnistettavissa ennen sitä päivää, jona asiaankuuluva hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

Jos kyse on varoista, joita tilinhaltija pitää hallussaan oikeudenomistajan lukuun kansallisen lainsäädännön määritelmän mukaisella erillisellä ammatillisiin tarkoituksiin käytettävällä tilillä, ja jos varat on kansallisen lainsäädännön mukaisesti suojattu kyseisen henkilön edun mukaisesti tilinhaltijan muiden velkojien vaatimuksia vastaan, talletusten vakuusjärjestelmä ei oikeudenomistajalle maksettavaa suojattua määrää määrittäessään ota huomioon kyseisen henkilön samaan luottolaitokseen tekemiä muita talletuksia, jos tämä henkilö on tunnistettu kyseisessä luottolaitoksessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 c artiklan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojatut talletukset voidaan korvata talletusten vakuusjärjestelmistä joko tilinhaltijalle kunkin oikeudenomistajan hyväksi tai suoraan oikeudenomistajalle.”;

b) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltiot voivat päättää, että sellaiset tallettajan velat luottolaitokselle, jotka ovat eräänntyneet ennen sitä päivää, jona asiaankuuluva hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai oikeusviranomaisen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen, vähennetään kyseisen tallettajan suojakelpoisten talletusten kokonaismäärästä siltä osin kuin velkojen kuittaaminen on mahdollista luottolaitoksen ja tallettajan välistä sopimusta koskevien lakisääteiden tai sopimusperusteisten määräysten mukaisesti.”;

c) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmästä maksetaan takaisin pääoma nimellisarvon mukaisesti sekä korko, joka on kertynyt talletuksista siihen päivään saakka, jona asiaankuuluva hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai oikeusviranomaisen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa säädettyä talletussuojan tasoa tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa kyseisessä kohdassa säädettyä talletussuojan tasoa ei saa ylittää.”;

d) korvataan 9 kohdan viimeinen virke seuraavasti:

”Kyseiset tiedot on sisällytettävä tämän direktiivin 16 artiklassa tarkoitettuihin tallettajalle annettaviin tietoihin.”;

7) lisätään artikla seuraavasti:

”7 a artikla

Talletusten suojakelpoisuutta ja oikeutta talletuksiin koskeva todistustaakka

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 6 artiklan 2 kohdassa ja 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tallettaja tai soveltuvin osin tilinhaltija osoittaa, että asianomaiset talletukset täyttävät 6 artiklan 2 kohdan ehdot, tai vaihtoehtoisesti osoittaa, että hänellä on oikeus talletuksiin 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa.”;

8) muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Talletusten vakuusjärjestelmissä on varmistettava, että korvattava määrä asetetaan saataville mahdollisimman pian ja joka tapauksessa seitsemän työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona asiaankuuluva hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen.”;

b) kumotaan 2 kohta;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sallittava, että talletusten vakuusjärjestelmät soveltavat pidempää korvausaikaa seuraaviin:

- a) 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut talletukset, joiden määrä ylittää 6 artiklan 1 kohdassa määritellyn määrän; ja
- b) 7 artiklan 3 kohdassa ja 8 b artiklassa tarkoitetut talletukset, kun henkilöä, jolla on kyseisiin talletuksiin täysimääräinen oikeus, ei ole tunnistettu silloin, kun näitä talletuksia ei kyetä maksamaan.

Pidempi korvausaika saa olla enintään 20 työpäivää siitä päivästä, jona kyseiset talletusten vakuusjärjestelmät ovat vastaanottaneet pyytämänsä kattavat tiedot tai asiakirjat vaateiden tutkimiseksi ja sen tarkistamiseksi, että korvausten maksamisen edellytykset täyttyvät.”;

d) kumotaan 4 kohta;

e) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

- i) kumotaan b alakohta;

- ii) korvataan c alakohta seuraavasti:
 - ”c) poiketen siitä, mitä 9 kohdassa säädetään, talletukseen ei ole liittynyt mitään tapahtumia viimeisten 24 kuukauden aikana ja tili on ollut sen vuoksi käyttämättömänä, paitsi jos tallettajalla on talletuksia myös toisella saman luottolaitoksen tilillä, joka ei ole ollut käyttämättömänä; tai”;
- iii) kumotaan d alakohta;
- f) lisätään kohta seuraavasti:
 - ”5 a. Jos talletukseen sovelletaan unionin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artiklan tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklan nojalla hyväksymiä rajoittavia toimenpiteitä, jäljempänä ’unionin rajoittavat toimenpiteet’, jäsenvaltioiden on varmistettava, että korvattavan määrän takaisinmaksu talletusten vakuusjärjestelmistä keskeytetään tällaisten toimenpiteiden voimassaoloajaksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset merkitsevät unionin rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevat talletukset siten, että ne voidaan tunnistaa välittömästi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista varten.”;
- g) kumotaan 8 kohta;

h) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos talletukseen ei ole liittynyt mitään tapahtumia viimeisten 24 kuukauden aikana, talletusten vakuusjärjestelmä voi määrittää kynnyksarvon hallinnollisille kuluille, joita sille aiheutuisi tällaiseen talletukseen liittyvän korvauksen suorittamisesta. Talletusten vakuusjärjestelmää ei velvoiteta toteuttamaan aktiivisia toimia kyseistä kynnyksarvoa pienempien talletusten korvaamiseksi tallettajille. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että tätä kynnyksarvoa pienemmät talletukset korvataan tallettajille talletusten vakuusjärjestelmästä kyseisten tallettajien pyynnöstä.”;

9) lisätään artiklat seuraavasti:

”8 a artikla

Yli 10 000 euron suuruisten talletusten korvaaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos korvattava määrä on yli 10 000 euroa, talletusten vakuusjärjestelmät maksavat korvauksen tallettajille mahdollisuuksien mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366* 4 artiklan 24 alakohdassa määritellyillä tilisiirroilla tai, jos tilisiirto ei ole mahdollinen, muulla maksuvälineellä kuin käteismaksulla, varojen jäljitettävyyden varmistamiseksi.

8 b artikla

Asiakasvarojen talletusten suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiakasvarojen talletukset on suojattu talletusten vakuusjärjestelmissä, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) tällaiset talletukset tehdään sellaisten asiakkaiden nimissä ja lukuun, jotka ovat 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti suojakelpoisia;
 - b) tällaiset talletukset tehdään erillisille tileille 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen toimintaa sääntelevässä unionin lainsäädännössä säädettyjen suojavaatimusten mukaisesti;
 - c) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettut asiakkaat on tunnistettu tai ovat tunnistettavissa siinä rahoituslaitoksessa, jossa kyseisten asiakkaiden nimissä oleva tili on, ennen sitä päivää, jona asiaankuuluva hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitettua määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua päätöksen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua talletussuojan tasoa sovelletaan jokaiseen asiakkaaseen, joka täyttää tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt ehdot. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, talletusten vakuusjärjestelmä ei saa yksittäiselle asiakkaalle korvattavaa määrää määrittäessään ottaa huomioon kyseisen asiakkaan samaan luottolaitokseen tekemien talletusten yhteenlaskettua määrää.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että korvaukset suojatuista asiakasvarojen talletuksista maksetaan talletusten vakuusjärjestelmistä joko tilinhaltijalle kunkin asiakkaan hyväksi tai suoraan asiakkaalle.
4. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään
 - a) tekniset yksityiskohdat, jotka liittyvät asiakkaiden tunnistamiseen 8 artiklan mukaista korvaamista varten;
 - b) kriteerit, joiden mukaisesti korvaukset maksetaan tilinhaltijalle kunkin asiakkaan hyväksi tai suoraan asiakkaalle, ja olosuhteet, joissa nämä korvaukset maksetaan;
 - c) säännöt, joilla vältetään useat samaa edunsaajaa koskevat korvausvaatimukset.

EPV ottaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan huomioon seuraavat seikat:

- a) 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen erityyppisten rahoituslaitosten liiketoimintamallien erityispiirteet;
- b) 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten toimintaa sääntelevän sovellettavan unionin lainsäädännön erityisvaatimukset asiakasvarojen kohtelusta.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8 c artikla

Korvausten maksamisen keskeyttäminen tapauksissa, jotka aiheuttavat huolta rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetty viranomaisn antaa ilmoituksen talletusten vakuusjärjestelmälle 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/1640** 2 artiklan 1 kohdassa määritellyltä finanssivalvojalta kyseisen direktiivin 64 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetyn viranomaisen ja talletusten vakuusjärjestelmän välillä vaihdetut tiedot rajoittuvat tietoihin, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä talletusten vakuusjärjestelmän tämän direktiivin mukaisista tehtävistä ja vastuista huolehtimiseksi ja että tässä tietojenvaihdossa noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/9/EY*** säädetyjä vaatimuksia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä keskeyttää korvattavan määrän takaisinmaksun, jos tallettaja tai muu henkilö, jolla on oikeuksia tilillään oleviin määriin, on asetettu syytteeseen rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevasta rikoksesta, kunnes asiassa annetaan oikeuden päätös. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettely, jolla varmistetaan tiedon välittäminen ajoissa talletusten vakuusjärjestelmälle.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä keskeyttää korvattavan määrän takaisinmaksun direktiivin (EU) 2024/1640 24 artiklassa säädettyä vastaavaksi ajaksi, jos se on saanut luottolaitokselta tai nimetyltä viranomaiselta tiedon, jonka mukaan kyseisessä artiklassa tarkoitettu rahanpesun selvittelykeskus on keskeyttänyt asianomaiseen tallettajaan liittyvän liiketoimen, tilin käytön tai liikesuhteen.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmiä ei aseteta vastuuseen 2 ja 3 kohdan mukaisesta keskeyttämisestä.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1640, annettu 31 päivänä toukokuuta 2024, jäsenvaltioissa käyttöön otettavista mekanismeista rahoitusjärjestelmän käytön estämiseksi rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta ja direktiivin (EU) 2015/849 muuttamisesta ja kumoamisesta (EUVL L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

*** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 1996, tietokantojen oikeudellisesta suojasta (EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1996/9/oj>).”;

10) korvataan 9 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

- ”2. Talletusten vakuusjärjestelmillä, jotka maksavat kansallisia vakuuskorvauksia, on kyseisten talletusten vakuusjärjestelmien kyseisille tallettajille suorittamia maksuja vastaava sijaantulo-oikeus tallettajien oikeuksien osalta likvidaatio- tai tervehdyttämismenettelyissä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisesta lainsäädännöstä talletusten vakuusjärjestelmille mahdollisesti johtuvia oikeuksia. Talletusten vakuusjärjestelmillä, jotka maksavat rahoitusosuuden direktiivin 2014/59/EU 37 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden yhteydessä tai tämän direktiivin 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden yhteydessä, on likvidaatiomenettelyssä jäljelle jäävään luottolaitokseen kohdistuva rahoitusosuuttaan vastaava saatava. Tätä saatavaa on pidettävä samantasoisena kuin suojattuja talletuksia direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan 1 kohdan mukaisiin tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tallettajat, joiden talletuksia ei ole korvattu talletusten vakuusjärjestelmästä tai tunnustettu siinä 8 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistetuissa määräajoissa, voivat vaatia talletusten vakuusjärjestelmiltä talletustensa korvaamista viiden vuoden kuluessa siitä päivästä, jona asiaankuuluva hallintoviranomainen on tehnyt 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrittelyn tai jona oikeusviranomainen on antanut 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen.”;

11) muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat saavuttavat vähintään tavoitetason, joka on 0,8 prosenttia sen jäsenten suojattujen talletusten määrästä, viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2024.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tavoitetason laskemisessa käytettävä viitejakso alkaa sitä päivää edeltävänä 31 päivänä joulukuuta, jona tavoitetaso on määrä saavuttaa, ja päättyy päivänä, jona tavoitetaso on määrä saavuttaa.

Kun jäsenvaltiot määrittävät, onko talletusten vakuusjärjestelmä saavuttanut ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tavoitetason, niiden on otettava huomioon ainoastaan talletusten vakuusjärjestelmän jäsenten suoraan maksamat tai niiltä perityt käytettävissä olevat rahoitusvarat, joista on vähennetty hallinnolliset kustannukset ja maksut. Kyseisiin käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin on sisällytettävä sijoitustulot, jotka saadaan jäsenten talletusten vakuusjärjestelmään maksamista varoista, sekä varoista, jotka talletusten vakuusjärjestelmä on perinyt takaisin toimiinsa perustuvia vaatimuksia vastaan, mutta ne eivät saa sisältää korvauksia, joita suojakelpoiset tallettajat eivät ole vaatineet korvausmenettelyjen aikana, eivätkä talletusten vakuusjärjestelmän maksamattomia velkoja. Varoihin on sisällytettävä toiselle talletusten vakuusjärjestelmälle 12 artiklan mukaisesti myönnetyn lainan maksamattomat saatavat tai 12 a artiklan mukaisesti myönnettyyn lainaan tai muulla tavalla käyttöön asetettuihin varoihin perustuvat maksamattomat saatavat, ja ne otetaan huomioon ainoastaan kyseisen tavoitetason saavuttamista laskettaessa.

Jos rahoituskyky jää tavoitetason alapuolelle, kannatusmaksujen maksamista jatketaan siihen asti, kun tavoitetaso on jälleen saavutettu.

Kun tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran ja käytettävissä olevat rahoitusvarat ovat joko suojattujen talletusten määrän kasvun tai 8 artiklan tai 11 artiklan 2, 3 tai 5 kohdan mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän varoista maksettavien maksujen suorittamisen seurauksena vähentyneet alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, talletusten vakuusjärjestelmän on asetettava säännöllinen kannatusmaksu sellaiselle tasolle, jolla tavoitetaso voidaan saavuttaa enintään kuuden vuoden kuluessa.

Kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran ja käytettävissä olevat rahoitusvarat ovat vähentyneet alle yhdellä kolmasosalla tavoitetasosta, talletusten vakuusjärjestelmän on asetettava säännöllinen kannatusmaksu sellaiselle tasolle, jolla tavoitetaso voidaan saavuttaa kahden vuoden kuluessa. Talletusten vakuusjärjestelmä voi pidentää tätä määräaika yhdellä vuodella sen varmistamiseksi, että kerättävä määrä saavuttaa määrän, joka on oikeassa suhteessa kannatusmaksujen keräämisestä aiheutuviin kustannuksiin.

Säännöllisessä kannatusmaksussa on otettava asianmukaisesti huomioon suhdannevaihe sekä ne vaikutukset, joita myötäsyklisillä kannatusmaksuilla voi olla vuotuisten kannatusmaksujen vahvistamiseen tämän artiklan yhteydessä.

Jäsenvaltiot voivat pidentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua alkuvaihetta enintään neljällä vuodella siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmästä suoritettujen maksujen kokonaismäärä on ylittänyt 0,8 prosenttia suojattujen talletusten määrästä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin, jotka talletusten vakuusjärjestelmä ottaa huomioon 2 kohdassa tarkoitetun tavoitetason saavuttamiseksi, voi sisältyä maksusitoumuksia, jotka on maksettava kahden työpäivän kuluessa talletusten vakuusjärjestelmän pyynnöstä. Tällaisten maksusitoumusten kokonaisosuus ei saa ylittää 30:tä prosenttia 2 kohdan mukaisesti hankittujen käytettävissä olevien rahoitusvarojen kokonaismäärästä.

EPV antaa maksusitoumuksia koskevia ohjeita, joissa määritetään niiden hyväksymistä koskevat kriteerit.”;

c) kumotaan 4 kohta;

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät, nimetyt viranomaiset tai toimivaltaiset viranomaiset määrittävät sijoitusstrategian talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä oleville rahoitusvaroille ja että tämä sijoitusstrategia on hajauttamista ja vähäriskiseen varallisuuteen sijoittamista koskevien periaatteiden mukainen. Talletusten vakuusjärjestelmät saavat hyödyntää johdannaisia ainoastaan riskienhallintaan, mukaan lukien markkina- ja likviditeettiriskien hallinta.”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”7 a. Jos talletusten vakuusjärjestelmien sallitaan tallettaa käytettävissä olevat rahoitusvaransa kokonaan tai osittain kotimaansa kansalliseen keskuspankkiin tai valtionkonttoriin, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset käytettävissä olevat rahoitusvarat pidetään kirjanpidollisesti erillään muista varoista ja ne ovat helposti kyseisten talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä 11 ja 12 artiklan ja 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”;

f) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä on käytössään asianmukaiset vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt, joiden avulla ne voivat hankkia lyhyen aikavälin rahoitusta täyttääkseen niitä vastaan esitetyt vaatimukset. Julkisilla varoilla rahoitettuja vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä on käytettävä vasta viimeisenä keinona 8 artiklan 1 kohdan mukaiseen korvausten maksuun ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, ja ne asetetaan saataville lainoina tai takauksina. Julkisiin lähteisiin perustuvia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä on asetettava käyttöön vain sillä edellytyksellä, että talletusten vakuusjärjestelmä sitoutuu oikeudellisesti maksamaan takaisin julkisilla varoilla rahoitetut tai taatut vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt sekä sovitut korot ja maksut kuuden vuoden kuluessa.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa ja jos toimivaltainen viranomainen arvioi ottaen huomioon maksujen suorittamisen ja perimisen takaisinmaksuaikana, että takaisinmaksu voisi rasittaa jäljellä olevien jäseninä olevien laitosten rahoituskykyä liikaa, takaisinmaksuaikaa voidaan pidentää kerran enintään kolmella vuodella.”;

- g) kumotaan 10 kohta;
- h) lisätään kohdat seuraavasti:

”11. Jäsenvaltiot voivat sallia, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät 11 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhteydessä 10 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuista vaihtoehtoisista rahoitusjärjestelyistä peräisin olevia varoja, joita ei rahoiteta tai taata julkisilla varoilla, ennen käytettävissä olevien rahoitusvarojen käyttöä ja ennen 10 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen ylimääräisten kannatusmaksujen keräämistä.

12. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

- a) edellä 2 kohdassa tarkoitetun tavoitetason saavuttamiseen hyväksyttävien käytettävissä olevien rahoitusvarojen laskentamenetelmät, mukaan lukien talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen ja talletusten vakuusjärjestelmiin maksetuista varoista peräisin olevien käytettävissä olevien rahoitusvarojen luokkien rajaaminen;
- b) yksityiskohdat prosessista, jonka mukaisesti 2 kohdassa tarkoitettu tavoitetaso saavutetaan sen jälkeen, kun talletusten vakuusjärjestelmä on käyttänyt käytettävissä olevia rahoitusvaroja 11 artiklan mukaisesti tai kun suojattujen talletusten määrä on kasvanut.

EPV toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13. EPV laatii viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] ohjeita talletusten vakuusjärjestelmien auttamiseksi niiden käytettävissä olevien rahoitusvarojen hajauttamisessa ja siitä, miten talletusten vakuusjärjestelmät voivat sijoittaa sellaiseen vähäriskiseen varallisuuteen, joka voidaan lukea talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin.”;

12) korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Varojen käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät 10 artiklassa tarkoitettuja käytettävissä olevia rahoitusvaroja ensisijaisesti varmistaakseen 8 artiklan mukaisten korvausten maksamisen tallettajille.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät käytettävissä olevia rahoitusvaroja luottolaitosten kriisinratkaisun rahoittamiseen direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät käytettävissä olevia rahoitusvaroja ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) kriisintarkaisuviranomainen ei ole tehnyt direktiivin 2014/59/EU 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päätöstä;
 - b) kaikki 11 a ja 11 b artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät.
4. Jos käytettävissä olevia rahoitusvaroja on käytetty 11 a artiklassa tarkoitettuihin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin, järjestelmään kuuluvien luottolaitosten on välittömästi maksettava talletusten vakuusjärjestelmälle varat, jotka on käytetty tällaisiin toimenpiteisiin, tarvittaessa ylimääräisinä kannatusmaksuina, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) tallettajille on maksettava korvauksia tai on osallistuttava kriisintarkaisuun ja talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat ovat alle kaksi kolmasosaa tavoitetasosta;
 - b) talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat laskevat alle 25 prosenttiin tavoitetasosta.
5. Jos luottolaitos likvidoidaan direktiivin 2014/59/EU 32 b artiklan mukaisesti markkinoilta poistumiseksi tai sen pankkitoiminnan lopettamiseksi, jäsenvaltiot voivat sallia, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät käytettävissä olevia rahoitusvaroja vaihtoehtoisin toimenpiteisiin, joilla säilytetään tallettajien mahdollisuus käyttää talletuksiaan, varojen ja velkojen sekä talletuskirjojen siirrot mukaan luettuina, jos kaikki tämän direktiivin 11 d artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät.

6. Komissio esittää viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [neljä vuotta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] EPV:tä kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvien säännösten täytäntöönpanoa ja vaikutuksia ja johon sisältyy muun muassa:
- a) arviointi kyseisten toimenpiteiden kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen ja täytäntöönpanon tilanteesta ja mahdollisista oikeudellisista tai käytännön esteistä, joiden vuoksi jäsenvaltiot eivät ole pystyneet varmistamaan niiden rahoittamista talletusten vakuusjärjestelmistään;
 - b) arvio kyseisten toimenpiteiden tehokkuudesta ja siitä, missä määrin ne ovat edistäneet tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista;
 - c) analyysi siitä, onko tarkoituksenmukaista asettaa kyseiset toimenpiteet talletusten vakuusjärjestelmien käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.”;

13) lisätään artikkelat seuraavasti:

”11 a artikla

Ennaltaehkäisevät toimenpiteet

1. Jos jäsenvaltiot sallivat talletusten vakuusjärjestelmän varojen käytön ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun mukaisesti, niiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät käyttävät käytettävissä olevia varoja tällaisiin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) tällaisten ennaltaehkäisevien toimenpiteiden rahoittamista koskevaan luottolaitoksen pyyntöön on liitetty 11 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus toimenpiteistä;
 - b) luottolaitos on kuullut toimivaltaista viranomaista 11 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa esitetyistä toimenpiteistä ja ottanut huomioon toimivaltaisen viranomaisen huomiot kyseisistä toimenpiteistä;
 - c) talletusten vakuusjärjestelmän ennaltaehkäisevien toimenpiteiden käyttöön liittyy tuetulle luottolaitokselle asetettuja ehtoja, joihin kuuluu vähintään luottolaitoksen tehostettu riskien seuranta ja tällaista seurantaa helpottavat hallinnointijärjestelyt, talletusten vakuusjärjestelmän laajennetut tarkistusoikeudet ja tiheämpi raportointi toimivaltaisille viranomaisille;
 - d) talletusten vakuusjärjestelmän ennaltaehkäisevien toimenpiteiden käytön edellytyksenä on, että luottolaitos varmistaa tosiasiallisen mahdollisuuden käyttää suojattuja talletuksia;

- e) järjestelmään kuuluvat luottolaitokset kykenevät suorittamaan 11 artiklan 4 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja;
 - f) luottolaitos täyttää tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa ja on mahdollisen aiemman ennaltaehkäisevän toimenpiteen tai poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen yhteydessä noudattanut tämän direktiivin 11 b artiklan 6 kohdassa tai direktiivin 2014/59/EU 32 c artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua takaisinmaksuaikataulua tai irtautumisstrategiaa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä on käytössään asianmukaiset seurantajärjestelmät ja päätöksentekomenettelyt ennaltaehkäisevien toimenpiteiden valintaa ja toteuttamista sekä niihin liittyvien riskien seurantaan varten.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät voivat toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä vain, jos nimetty viranomainen on vahvistanut, että kaikki 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaiselle.
4. EPV laatii ohjeet, joissa määritetään seuraavat:
- a) edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut edellytykset;
 - b) seurantajärjestelmät ja päätöksentekomenettelyt, jotka talletusten vakuusjärjestelmillä on oltava käytössään 2 kohdan mukaisesti, ottaen huomioon 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen laitosten suojajärjestelmien käytännöt;

- c) kriisiratkaisuviranomaisten, nimettyjen viranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan 1 ja 3 kohdan mukaista yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt, ottaen huomioon 11 b artiklassa asetetut vaatimukset.

11 b artikla

Ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitos, joka pyytää talletusten vakuusjärjestelmää rahoittamaan ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä 11 artiklan 3 kohdan nojalla, esittää toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoituksen toimenpiteistä, jotka se sitoutuu toteuttamaan sovellettavien valvontavaatimusten noudattamisen varmistamiseksi direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa on määritettävä toimet luottolaitoksen taloudellisen vakauden heikkenemisriskin lieventämiseksi ja sen pääoma- ja maksuvalmiuspositioiden vahvistamiseksi.
3. Jos talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusvaroja käytetään ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin tämän direktiivin 11 artiklan 3 kohdan nojalla, käyttöä on pidettävä luottolaitoksen rahoitustilanteen muutoksena ja elvytysuunnitelmaa on päivitettävä direktiivin 2014/59/EU 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kyseessä on pääomatukitoimenpide, mukaan lukien pääomapohjan vahvistaminen, omaisuuserien arvon alentamista koskevat toimenpiteet ja omaisuuserien takaukset, talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevilla rahoitusvaroilla katetaan vain senhetkinen pääomavaje, joka on arvioitu seuraavien tekijöiden perusteella:
- a) pääomavaje, joka on havaittu unionin tai kansallisessa stressitestissä, omaisuuserien laadun tarkastelussa tai vastaavassa menettelyssä taikka vakavaraisuuden arviointiprosessissa, toimipaikoissa tehdyissä tarkastuksissa tai väliaikaisen hallinnon aikana tai jonka on havainnut riippumaton arvioija;
 - b) pääoman hankkimista koskevat toimenpiteet, jotka on toteutettava kuuden kuukauden kuluessa liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittamisesta;
 - c) varojen ulosvirtauksia estävät suojatoimet, mukaan lukien 7 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet.

Ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa tarkoitetut tiedot on sisällytettävä 1 kohdan mukaiseen ilmoitukseen.

Määrittäessään talletusten vakuusjärjestelmästä myönnettävän pääomatuen määrää talletusten vakuusjärjestelmä voi ottaa huomioon myös mahdollisen tulevaisuuteen suuntautuvan pääoman riittävyyden arvioinnin, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 142 artiklassa tarkoitetun pääoman ylläpitämissuunnitelman.

Talletusten vakuusjärjestelmän on ilmoitettava myönnettävän pääomatuen määrä toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät siirtävät omistuksensa tuetun luottolaitoksen osakkeista tai muista pääomainstrumenteista heti, kun kaupalliset ja rahoitusolosuhteet sen sallivat.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa esitetään irtautumisstrategia ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä, myös selkeästi määritetty aikataulu, jonka mukaisesti luottolaitos maksaa takaisin kaikki osana ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä saadut korvattavat varat ja asianomainen talletusten vakuusjärjestelmä luopuu kyseisen luottolaitoksen pääomasta omistamastaan osuudesta 5 kohdan mukaisesti. Tätä tietoa ei saa julkistaa ennen kuin kyseinen luottolaitos on irtautunut ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä tai ennen kuin 11 c artiklan 3 kohdassa tarkoitettu arviointi on saatu valmiiksi, jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014* 17 artiklassa tarkoitetuista velvoitteista, jotka koskevat julkistamista, jota ei voida lykätä, muuta johdu.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tuettu luottolaitos maksa osinkoja, toteuta osakkeiden takaisinostoja tai maksa muuttuvia palkkioita eikä tee peruuttamatonta sitoumusta maksaa osinkoja, toteuttaa osakkeiden takaisinostoja tai maksaa muuttuvia palkkioita. Toimivaltainen viranomainen voi poikkeuksellisesti sallia osinkojen maksamisen, jos luottolaitos osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että sillä on lakisääteinen velvollisuus maksaa kyseiset osingot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä kohdassa säädetyt kiellot pysyvät voimassa siihen asti, kunnes luottolaitos irtautuu ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuettu luottolaitos toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman kuuden kuukauden kuluessa alkuperäisen rahoitustuen myöntämisestä. Kun ennaltaehkäisevät toimenpiteet on myönnetty, toimivaltainen viranomainen voi pidentää tätä määräaika enintään kahdeksaan kuukauteen. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole vakuuttunut siitä, että liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma on uskottava tai toteuttamiskelpoinen, varojen toimittaminen talletusten vakuusjärjestelmästä asianomaiselle luottolaitokselle on keskeytettävä.
9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 8 kohdassa tarkoitettussa liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa suunnitellut toimenpiteet ovat yhteensopivia luottolaitoksen rakenneuudistussuunnitelman kanssa, jota komissio voi edellyttää unionin valtioneuvoston suostuksen nojalla.
10. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava 8 kohdassa tarkoitettu liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma kriisintarkkailuviranomaiselle. Kriisintarkkailuviranomainen voi tutkia liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman selvittääkseen, sisältyykö siihen toimia, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen purkamismahdollisuuksiin, ja se voi esittää toimivaltaiselle viranomaiselle asiaa koskevia suosituksia. Kriisintarkkailuviranomaisen on annettava arviointinsa ja suosituksensa toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa.

11 c artikla

Korjaussuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitos ei täytä 11 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa tai 11 b artiklan 8 kohdassa tarkoitettussa liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa esitettyjä sitoumuksia, ei maksa takaisin talletusten vakuusjärjestelmästä osana 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä suoritettua määrää sen erääntyessä tai ei noudata 11 b artiklan 6 kohdassa tarkoitettua irtautumisstrategiaa, talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa asiasta viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen pyytää luottolaitosta toimittamaan nimetylle viranomaiselle ja talletusten vakuusjärjestelmälle kertaluontoisen korjaussuunnitelman, jossa kuvaillaan toimet, jotka luottolaitos toteuttaa valvontavaatimusten noudattamisen turvaamiseksi, pitkän aikavälin elinkelpoisuutensa varmistamiseksi ja talletusten vakuusjärjestelmän ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin suorittaman määrän takaisin maksamiseksi, sekä esitetään asiaan liittyvä aikataulu. Nimetyn viranomaisen ja talletusten vakuusjärjestelmän on kuultava toimivaltaista viranomaista korjaussuunnitelmassa suunnitelluista toimenpiteistä.

3. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole vakuuttunut siitä, että korjaussuunnitelma on uskottava tai toteuttamiskelpoinen, tai jos luottolaitos ei noudata korjaussuunnitelmaa, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arviostaan talletusten vakuusjärjestelmälle ja kriisinratkaisuviranomaiselle. Tällaisessa tapauksessa talletusten vakuusjärjestelmä ei saa myöntää uusia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä kyseiselle luottolaitokselle ja asiaankuuluvien viranomaisten on direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan mukaisesti arvioitava, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.

4. EPV laatii viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [36 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] ohjeet, joissa määritetään ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin liitettävään 11 b artiklan 4–8 kohdassa tarkoitettuun liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun korjaussuunnitelmaan sisällytettävät osatekijät.

11 d artikla

Vaihtoehtoisten toimenpiteiden edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevia rahoitusvaroja käytetään 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin vaihtoehtoisiin toimenpiteisiin, talletusten vakuusjärjestelmä voi suorittaa asianomaisen luottolaitoksen suojattujen talletusten ja varojen siirtämisen rahoittamiseksi tarpeellisen määrän lisäksi suojaamattomien talletusten ja muiden tavallisten vakuudettomien velkojen vastaanottajalle siirtämisen rahoittamiseksi ja vastaanottajan pääomaneutraaliuden varmistamiseksi tarpeellisen määrän, jos asiaankuuluvan kansallisen viranomaisen arvion mukaan
 - a) suojaamattomien talletusten tai tavallisten vakuudettomien velkojen siirtäminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista, jotta häiriöt eivät leviäisi etenään luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisiin talletuksiin;
 - b) suojaamattomien talletusten ja tavallisten vakuudettomien velkojen siirtäminen turvaisi mahdollisimman suuren arvon uudelle ostajalle myynnin tai siirtämisen yhteydessä ja rajoittaisi näin taloudellisen arvon alentumista ja pienentäisi velkojille mahdollisesti aiheutuvia tappioita; tai

- c) suhteet asiakkaisiin on tarpeen säilyttää kokonaisuudessaan luottamuksen turvaamiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmistä ei rahoiteta sellaisten omien varojen ja velkojen siirtoa, jotka ovat tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä luokiteltu tavallisia vakuudettomia velkoja huonompaan etuoikeusasemaan.

- 2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun talletusten vakuusjärjestelmä rahoittaa varojen ja velkojen siirtoja, mukaan lukien 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut talletuskirjojen siirrot, asianomainen luottolaitos tai asiaankuuluva kansallinen viranomainen markkinoi niitä varoja, oikeuksia ja velkoja, jotka kyseinen luottolaitos aikoo siirtää, tai tekee järjestelyjä tällaista markkinointia varten. Rajoittamatta unionin valtioneuvoston suositusta tällaisessa markkinoinnissa on noudatettava seuraavia:

- a) markkinointi on avointa ja läpinäkyvää eikä anna virheellistä kuvaa niistä varoista, oikeuksista ja veloista, jotka aiotaan siirtää;
- b) markkinointi ei suosi eikä syrji mitään mahdollista ostajaa eikä suosi tiettyä mahdollista ostajaa;
- c) markkinointiin ei liity eturistiriitoja;
- d) markkinoinnissa otetaan huomioon tarve toteuttaa nopea ratkaisu ottaen huomioon 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetty määräaika, 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitettua määritystä varten; ja

- e) markkinoinnissa pyritään mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan asianomaisten varojen, oikeuksien tai velkojen myyntihinta.

11 e artikla

Pienimmän kustannuksen testi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos talletusten vakuusjärjestelmän varoja käytetään johonkin tämän direktiivin 11 artiklan 2, 3 tai 5 kohdassa tarkoitettuun toimenpiteeseen, asianomainen talletusten vakuusjärjestelmän toimi ei ylitä määrältään pienempää seuraavista määristä:

- a) suojattujen talletusten määrä luottolaitoksessa; tai
- b) asiaankuuluvan toimenpiteen direktiivin 2014/59/EU 109 artiklassa tai tämän direktiivin 11 artiklan 3 kohdassa tai 11 artiklan 5 kohdassa säädetyistä soveltamisedellytyksistä johtuva määrä.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).”;

14) lisätään artikla seuraavasti:

”12 a artikla

Talletusten vakuusjärjestelmäksi tunnustettujen laitosten suojajärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen käyttäminen asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla

1. Jäsenvaltiot voivat sallia, että 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu laitosten suojajärjestelmä lainaa jollekin toiselle saman laitosten suojajärjestelmän rahastolle tai asettaa muulla tavalla sen käyttöön 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja käytettävissä olevia rahoitusvarojaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) kyseiset lainatut tai muulla tavalla käyttöön asetetut rahoitusvarat tarvitaan järjestelmään kuuluvan laitoksen maksuvalmiuden ja vakavaraisuuden turvaamiseksi ja konkurssin välttämiseksi;
 - b) talletusten vakuusjärjestelmällä ei ole välitöntä tarvetta käyttää 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja käytettävissä olevia rahoitusvaroja korvausten maksamiseen jäseninään olevien laitosten tallettajille tai jäseninään olevien laitosten kriisinratkaisuun osallistumiseen;
 - c) kokonaismäärä ei ylitä 75:tä prosenttia talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetasosta;
 - d) lainatut tai muulla tavalla käyttöön asetetut varat maksetaan takaisin kuuden vuoden kuluessa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu laitosten suojajärjestelmä on tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti lainannut tai asettanut muulla tavalla käyttöön käytettävissä olevia rahoitusvaroja ja ilmeneekin tarve maksaa korvauksia sen jäseninä olevien laitosten tallettajille tai osallistua kriisinratkaisuun, kyseiset varat maksetaan pyynnöstä takaisin ajassa, joka voi olla enintään 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu aika.”;

15) muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmien piiriin kuuluvat seuraavat:

- a) tallettajat niiden järjestelmään kuuluvien luottolaitosten muihin jäsenvaltioihin perustamissa sivukonttoreissa; ja
- b) tallettajat niiden järjestelmään kuuluvissa luottolaitoksissa, jotka käyttävät direktiivin 2013/36/EU V osaston 3 luvussa tarkoitettua palvelujen tarjoamisen vapautta, kun nämä tallettajat käyttävät kyseisiä palveluja toisessa jäsenvaltiossa.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä voi päättää maksaa korvauksia suoraan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajille, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- i) tällaisesta korvausten maksamisesta aiheutuu vähemmän hallinnollista rasitetta ja kustannuksia kuin tilanteessa, jossa korvaukset maksaa vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä;
- ii) kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä varmistaa, että tallettajat eivät jää huonompaan asemaan kuin siinä tapauksessa, että korvaus olisi maksettu ensimmäisen alakohdan mukaisesti;
- iii) korvaus maksetaan samassa valuutassa kuin siinä tapauksessa, että se olisi suoritettu ensimmäisen alakohdan mukaisesti.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä voi, edellyttäen että asiasta on sovittu kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän kanssa, toimia sellaisten luottolaitosten tallettajien yhteyspisteenä, jotka käyttävät direktiivin 2013/36/EU V osaston 3 luvussa tarkoitettua palvelujen tarjoamisen vapautta, ja että sille aiheutuvat kustannukset korvataan kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä.

- 2 b. Sovellettaessa 2 kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaisella kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmällä ja asianomaisella vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmällä on voimassa oleva sopimus korvausten suorittamista koskevista ehdoista, mukaan lukien aiheutuneiden kustannusten korvaaminen, tallettajien yhteyspiste, aikataulu ja maksutapa.
- 2 c. Sovellettaessa 2 tai 2 a kohtaa kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmälle tiedot seuraavista:
- a) tallettajien lukumäärä sen järjestelmään kuuluvien luottolaitosten kyseiseen vastaanottavaan jäsenvaltioon perustamissa sivukonttoreissa, suojattujen talletusten määrä kyseisissä sivukonttoreissa ja niiden mahdolliset olennaiset muutokset;
 - b) tallettajien lukumäärä sen järjestelmään kuuluvissa luottolaitoksissa, jotka käyttävät direktiivin 2013/36/EU V osaston 3 luvussa tarkoitettua palvelujen tarjoamisen vapautta, jos nämä tallettajat käyttävät kyseisiä palveluja asianomaisessa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sekä kyseisten tallettajien suojattujen talletusten kokonaismäärä ja niiden mahdolliset olennaiset muutokset.”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitoksen jäsenyys talletusten vakuusjärjestelmässä päättyy ja luottolaitos liittyy toiseen talletusten vakuusjärjestelmään tai jos jotkin luottolaitoksen toiminnoista siirretään toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, alkuperäinen talletusten vakuusjärjestelmä siirtää vastaanottavaan talletusten vakuusjärjestelmään kannatusmaksut, jotka ovat erääntyneet jäsenyyden muutosta tai toimintojen siirtoa edeltävien 12 kuukauden aikana, siirrettävien suojattujen talletusten osuutta vastaavassa määrin, lukuun ottamatta 10 artiklan 8 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja.”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltioiden on 3 kohdan soveltamiseksi varmistettava, että alkuperäinen talletusten vakuusjärjestelmä siirtää kyseisessä kohdassa tarkoitetun määrän vastaanottavan talletusten vakuusjärjestelmän pyynnöstä yhden kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä.”;

f) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmät vaihtavat 4 artiklan 7 ja 10 kohdassa ja 16 a artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion vastaavien järjestelmien kanssa. Tällöin sovelletaan 4 artiklan 11 kohdassa asetettuja rajoituksia.”;

g) lisätään kohta seuraavasti:

”9. EPV antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] ohjeet kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän ja vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän 2 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä, mukaan lukien luettelo olosuhteista ja ehdoista, joiden mukaisesti kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä voi päättää suorittaa korvauksen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajille 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.”;

16) korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttorit unionissa

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sellaisten luottolaitosten, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella, sivukonttorit liittyvät alueellaan olevaan talletusten vakuusjärjestelmään, ennen kuin ne sallivat tällaisten sivukonttoreiden ottaa vastaan suojakelpoisia talletuksia kyseisissä jäsenvaltioissa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut sivukonttorit maksavat kannatusmaksuja talletusten vakuusjärjestelmään 13 artiklan mukaisesti.”;

17) lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Järjestelmään kuuluvat luottolaitokset, joilla on sivukonttoreita kolmansissa maissa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä ei suojata järjestelmään kuuluvien luottolaitosten kolmansiin maihin perustamien sivukonttoreiden tallettajia.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että talletusten vakuusjärjestelmillä suojataan järjestelmään kuuluvien luottolaitosten kolmansiin maihin perustamien sivukonttoreiden tallettajia sillä ehdolla, että kyseiset talletusten vakuusjärjestelmät keräävät vastaavat kannatusmaksut asianomaisilta luottolaitoksilta ja että nimetty viranomainen on antanut suostumuksensa.”;

18) muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset antavat nykyisille ja mahdollisille tuleville tallettajille tiedot, joita nämä tarvitsevat tunnistaakseen ne talletusten vakuusjärjestelmät, johon luottolaitos ja sen sivukonttorit kuuluvat unionissa. Luottolaitosten on toimitettava kyseiset tiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/2859* 2 artiklan 3 alakohdassa määritellyssä tietojen poiminnan mahdollistavassa muodossa laaditulla tiedotteella.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) 2023/2859, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, rahoituspalvelujen, pääomamarkkinoiden ja kestävävyyden kannalta merkityksellisiin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin keskitetyn pääsyn tarjoavan eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisesta (EUVL L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu tiedote sisältää kaikki seuraavat tiedot:

- a) perustiedot talletussuojasta;
- b) tiedotteen sisältöä koskevan tiedon osalta ensimmäisenä yhteyspisteenä toimivan luottolaitoksen yhteystiedot;

- c) 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu talletussuojan taso euroissa tai tarvittaessa muussa valuutassa;
 - d) tilanteet, joihin talletusten vakuusjärjestelmän suoja ei sovelleta;
 - e) yhteistileihin liittyvä talletussuojan raja;
 - f) korvausaika, jos luottolaitos ei pysty maksamaan talletuksia;
 - g) korvauksen valuutta;
 - h) talletuksen suojaamisesta vastaavan talletusten vakuusjärjestelmän tiedot, mukaan lukien viittaus sen verkkosivustoon.”;
- c) korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset toimittavat 1 kohdassa tarkoitetun tiedotteen ennen talletusten vastaanottoa koskevan sopimuksen tekemistä ja sen jälkeen aina, kun toimitetut tiedot muuttuvat, ja vähintään joka viides vuosi. Luottolaitosten on vaadittava, että tallettajat ilmoittavat sopimusta tehdessään saaneensa tiedotteen.”;

d) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset vahvistavat tallettajien tiliotteissa, että asianomaiset talletukset ovat suojakelpoisia, mukaan lukien viittaus 1 kohdassa tarkoitettuun tiedotteeseen.”;

e) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset asettavat tässä artiklassa tarkoitetut tiedot saataville kielellä, jonka käyttämisestä tallettaja ja luottolaitos ovat sopineet tiliä avattaessa, tai sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa sivukonttorilla on kotipaikka.”;

f) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kyseessä on luottolaitosten sulautuminen, luottolaitoksen tytäryhtiöiden muuttaminen sivukonttoreiksi tai samankaltainen toimenpide, luottolaitokset ilmoittavat asiasta talletusten vakuusjärjestelmälle ja tallettajilleen vähintään yhtä kuukautta ennen kuin toimenpiteen oikeusvaikutukset alkavat, paitsi jos toimivaltainen viranomainen sallii lyhyemmän määräajan soveltamisen liikesalaisuuden tai rahoitusvakauden perusteella. Ilmoituksessa on selitettävä toimenpiteen vaikutus talletussuojaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden seurauksena niiden tallettajien, joilla on talletuksia asianomaisissa luottolaitoksissa, talletussuoja heikkenee, kyseiset luottolaitokset ilmoittavat kyseisille tallettajille, että nämä voivat ilman seuraamuksia nostaa tai siirtää toiseen luottolaitokseen enintään menetettyä talletustensa suojaa vastaavan määrän suojakelpoisia talletuksiaan, mukaan lukien kaikki kertyneet korot ja edut, myös 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjen talletussuojan tasojen osalta, kolmen kuukauden kuluessa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tallettajille annetusta ilmoituksesta.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset, joiden jäsenyys yhdessä talletusten vakuusjärjestelmässä päättyy ja jotka siirtyvät jäseneksi toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, ilmoittavat asiasta tallettajilleen vähintään yhtä kuukautta ennen muutosta. Ilmoituksessa on selitettävä jäsenyyden muuttumisen vaikutus talletussuojaan.”;

g) lisätään kohta seuraavasti:

- ”7 a. Kun asiaankuuluva hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan b alakohdassa tarkoitetun päätöksen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetyt viranomaiset, talletusten vakuusjärjestelmät ja asianomaiset luottolaitokset ilmoittavat asiasta tallettajille, myös julkaisemalla tiedon verkkosivuillaan.”;

h) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tallettaja käyttää verkkopankkia, luottolaitokset toimittavat tässä direktiivissä edellytetyt tiedot tallettajilleen sähköisesti, paitsi jos tallettaja pyytää saada nämä tiedot paperimuodossa.”;

i) lisätään kohta seuraavasti:

”9. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään

- a) 1 kohdassa tarkoitetun tiedotteen sisältö ja muoto;
- b) menettely, jota noudatetaan nimetyiltä viranomaisilta, talletusten vakuusjärjestelmiltä tai luottolaitoksilta tallettajille toimitettavien tietojen antamisessa, ja näiden tietojen sisältö 8 b ja 8 c artiklassa sekä tämän artiklan 6, 7 ja 7 a kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa.

EPV toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutospäätöksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”;

19) lisätään artikla seuraavasti:

”16 a artikla

Luottolaitosten ja talletusten vakuusjärjestelmän välinen tietojenvaihto ja viranomaisten raportointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitoksilla on jatkuvasti ja ne toimittavat pyynnöstä talletusten vakuusjärjestelmälle, johon ne kuuluvat, kaikki tiedot, jotka tarvitaan 4 artiklan 10 kohdassa tarkoitettujen stressitestien tekemiseen ja talletuksista maksettavien korvausten valmisteluun, 5 artiklan 4 kohdassa säädetyn tunnistamisvaatimuksen mukaisesti, 8 artiklan 5 kohdan sekä 8 b ja 8 c artiklan soveltamista varten tarvittavat tiedot mukaan luettuina.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset toimittavat pyynnöstä sille talletusten vakuusjärjestelmälle, johon ne kuuluvat, 1 kohdassa tarkoitettut tiedot seuraavista:
 - a) tallettajat näiden luottolaitosten muissa jäsenvaltioissa sijaitsevilla sivukonttoreissa tai, jos asiaankuuluvat talletukset on suojattu kyseisessä talletusten vakuusjärjestelmässä, kolmansissa maissa sijaitsevilla sivukonttoreissa;
 - b) tallettajat, jotka vastaanottavat järjestelmään kuuluvien luottolaitosten palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella tarjoamia palveluja.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tiedoissa on ilmoitettava ne jäsenvaltiot tai kolmannet maat, joissa kyseiset sivukonttorit tai tallettajat sijaitsevat.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmät ilmoittavat kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä EPV:lle:
 - a) suojattujen talletusten määrän kotijäsenvaltiossaan edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä;
 - b) käytävissä olevien rahoitusvarojen määrä edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä, mukaan lukien lainaksi saatujen tai annettujen varojen osuus ja maksusitoumukset; sekä
 - c) tavoitetason saavuttamista koskevan aikataulun, kun vakuusjärjestelmän varoista suoritetaan maksuja 8 artiklan 1 kohdan tai 11 artiklan 2, 3 tai 5 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nimetyt viranomaiset ilmoittavat EPV:lle ilman aiheutonta viivytystä kaikista seuraavista:
 - a) tieto siitä, että on määritetty, ettei talletuksia kyetä maksamaan 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa tarkoitettujen olosuhteiden vuoksi;
 - b) 8 artiklan mukaisesti korvatut talletukset tai tieto 11 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta, 8 artiklan ja 11 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan mukaisesti käytettyjen varojen määrä sekä tarvittaessa ja kun tiedot ovat saatavilla, takaisinperittyjen varojen määrä, talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuneet kustannukset ja takaisinperintämenettelyn kesto;

- c) 10 artiklan 9 kohdassa tarkoitetut käytettävissä olevat vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt ja niiden tosiasiallinen käyttö;
- d) talletusten vakuusjärjestelmät, joiden toiminta on lopetettu, tai perustetut uudet talletusten vakuusjärjestelmät, mukaan lukien talletusten vakuusjärjestelmät, jotka ovat seurausta sulautumisesta tai siitä, että talletusten vakuusjärjestelmä on alkanut harjoittaa rajatylittävää toimintaa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen on sisällettävä yhteenveto, jossa kuvataan kaikki seuraavat:

- a) luottolaitoksen alkutilanne;
 - b) talletusten korvaaminen 8 artiklan mukaisesti tai toimenpiteet, joihin talletusten vakuusjärjestelmän varoja on käytetty, mukaan lukien 11 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin käytetyt erityisvälineet;
 - c) varojen määrä, joka odotetaan käytettävän.
5. EPV julkistaa 3 kohdan mukaisesti saadut tiedot ja 4 kohdassa tarkoitetun yhteenvedon ilman aiheetonta viivytystä. EPV ei kuitenkaan julkaise sellaisia talletusten vakuusjärjestelmältä saatuja tietoja, joita kyseinen talletusten vakuusjärjestelmä pitää luottamuksellisena.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmän jäseninä olevien luottolaitosten kriisinratkaisuviranomaiset toimittavat kyseiselle talletusten vakuusjärjestelmälle direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tiivistelmän kriisinratkaisusuunnitelmien keskeisistä osista. Kriisinratkaisuviranomaisten ei tarvitse sisällyttää tiivistelmään tietoja, joita talletusten vakuusjärjestelmä ja nimetyt viranomaiset eivät tarvitse voidakseen täyttää tämän direktiivin 8 artiklassa, 11 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa ja 11 e artiklassa tarkoitetut velvoitteet.
7. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen osalta noudatettavat menettelyt ja tietojen vähimmäissisältö, ottaen huomioon tallettajien tyypit, sekä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen osalta noudatettavat menettelyt, käytettävät mallit ja tietojen sisältö.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”;

20) kumotaan liite I.

2 artikla
Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella ja jotka ottavat vastaan suojakelpoisia talletuksia jäsenvaltiossa ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] ja jotka eivät ole talletusten vakuusjärjestelmän jäseniä kyseisenä päivänä, liittyvät alueellaan toimivan talletusten vakuusjärjestelmän jäseneksi viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [27 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Kyseisiin sivukonttoreihin ei sovelleta 1 artiklan 16 alakohtaa ennen ... päivää ...kuuta ... [27 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].
2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 3 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, ja kyseisen direktiivin 11 a, 11 b ja 11 c artiklassa ja, siltä osin kuin siinä viitataan 11 artiklan 3 kohtaan, 11 e artiklassa säädetään ennaltaehkäisevien toimenpiteiden osalta, jäsenvaltiot voivat [31 päivään joulukuuta 2032/] [... päivään ...kuuta ... [60 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]] [Virallinen lehti: lisätään ainoastaan myöhäisempi näistä päivämääristä] sallia, että direktiivin 2014/49/EU 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen laitosten suojajärjestelmät noudattavat kansallisia säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön kyseisen direktiivin 11 artiklan 3 kohta sellaisena kuin sitä sovellettiin ... päivänä ...kuuta ... [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä].

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä ... päivästä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on kuitenkin sovellettava direktiivin 2014/49/EU 11 artiklan 3 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, ja direktiivin 2014/49/EU 11 a, 11 b ja 11 c artiklan sekä, siltä osin kuin siinä viitataan 11 artiklan 3 kohtaan, 11 e artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä ... päivästä ...kuuta ... [36 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
